

ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวศิริขวัญ ดุญดียะกุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

370.15
ศ 4486
ร.3

ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

27 ม.ค. 2548

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวศิริขวัญ ดุณดียะกุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2547

ก 254884

ศิริขวัญ ดุณดิยะกุล. (2547). ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 และครูที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2546 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 311 คน เป็นนักเรียนชาย 150 คน และนักเรียนหญิง 161 คน ครูจำนวน 49 คน เป็นชาย 17 คน และเป็นหญิง 32 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นจากประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครู สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการศึกษา พบว่า

1. ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้ผลดังนี้ นักเรียนและครู ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โดยจำแนกตามตัวแปร ได้ผลดังนี้

2.1 นักเรียนชายและหญิง ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 นักเรียนที่มีอายุต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกันได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.6 นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.7 นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.8 นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครูระดับช่วงชั้นที่ 4 โดยจำแนกตามตัวแปร ได้ผลดังนี้

3.1 ครูชายและหญิง ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 ครูที่มีอายุต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 ครูที่มีสุขภาพจิตต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 ครูที่มีสัมพันธภาพกับนักเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

THE IMPACT OF MOBILE PHONE USING IN CLASSROOM TOWARDS THE
FOURTH LEVEL, SECONDARY GRADES 4-6 STUDENTS AND
TEACHERS OF RATWINIT BANGKEAW SCHOOL
IN AMPHOE BANGPLEE , CHANGWAT
SAMUTPRAKARN

AN ABSTRACT
BY
MISS SIRIKWAN TRINTEEYAKUL

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
October 2004

Sirikwan Trinteeyakul. (2004). *The Impact of Mobile Phone Using in Classroom Towards the Fourth Level, Secondary Grades 4-6 Students and Teachers of Ratwinit Bangkeaw School in Amphoe Bangplee , Changwat Samutprakarn.*
Master Project, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Inst Dr. Pasana Chularut.

The purposes of this research were to study and compare of the Impact of the Mobile Phone Using in Classroom Towards the Fourth level, Secondary Grades 4-6 Students and Teachers of Ratwinit Bangkeaw School in Amphoe Bangplee Changwat Samutprakarn. The samples were 311 the Fourth Level, Secondary Grades 4–6 students; 150 males and 161 females and 49 teachers; 17 males and 32 females. They were randomly by stratified random sampling from population. The research instruments were the impact of mobile phone using in classroom questionnaires. The data was analyzed by using t-test and One Way Analysis of Variance.

The results were as follows :

1. The mobile phone using has moderate level impact in classroom towards the fourth level, secondary grades 4-6 students and teachers.

2. A comparative analysis of the impact of mobile phone using in classroom towards the fourth level, secondary grades 4-6 students in the following variables were as follows :

- 2.1 There was no significantly difference of the impact of mobile phone using in classroom towards students with different sex.

- 2.2 There was no significantly difference of the impact of mobile phone using in classroom towards students with different ages.

- 2.3 There was no significantly difference of the impact of mobile phone using in classroom towards students with different level class.

- 2.4 There was no significantly difference of the impact of mobile phone using in classroom towards students with different learning programmed.

- 2.5 There was no significantly difference of the impact of mobile phone using in classroom towards students with different learning achievement.

- 2.6 There was no significantly difference of the impact of mobile phone using in classroom towards students with different economic status.

2.7 There was no significantly difference of the impact of mobile phone using in classroom towards students with different friend's relationship.

2.8 There was no significantly difference of the impact of mobile phone using in classroom towards students with different achievement motive.

3. A comparative analysis of the impact of mobile phone using in classroom towards the fourth level, secondary grades 4-6 teachers in the following variables were as follows :

3.1 There was no significantly difference of the impact of mobile phone using in classroom towards upper secondary teachers with different sex.

3.2 There was no significantly difference of the impact of mobile phone using in classroom towards teachers with different age.

3.3 There was no significantly difference of the impact of mobile phone using in classroom towards teachers with different teacher's educational degree level.

3.4 There was no significantly difference of the impact of mobile phone using in classroom towards teachers with different teacher's experience.

3.5 There were significantly difference for the impact of mobile phone using in classroom towards teachers with different mention health at .05 level.

3.6 There was no significantly difference of the impact of mobile phone using in classroom towards teachers with different student's relationship.

4. There were significantly positive correlation between the impact of mobile phone using of students and teachers at .05 level.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. คมเพชร นัตถสุภกุล)
วันที่ 21 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2547

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ดร. พาสนา จุลรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวธนี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง กรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ซึ่งให้ความรักความเมตตาแก่ศิษย์ พร้อมทั้งกรุณาให้คำปรึกษา แนวคิด และข้อเสนอแนะ รวมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอชื่นชมและรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่านอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง ที่ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ สมบูรณ์ลงได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เวธนี กรีทอง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ที่ให้ความกรุณาแก่ศิษย์ในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำ แนวคิด ข้อเสนอแนะ และชี้ข้อบกพร่องต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยยิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นายกมล บุญประเสริฐ ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว คณะครูอาจารย์และนักเรียนที่ให้ความร่วมมือตลอดจนอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล ในการทำวิจัยครั้งนี้ด้วยดีตลอดเวลา

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นปริญญาโทสาขาจิตวิทยาการศึกษาทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อประสิทธิ์ คุณแม่จิตราภรณ์ ดุจดติยะกุล และพี่น้องทุกคนในครอบครัวดุจดติยะกุล ที่ให้การสนับสนุนการเรียนและให้ทุนทรัพย์ ตลอดจนให้ความรัก ความห่วงใยและให้กำลังใจผู้วิจัยด้วยดีเสมอมาตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย คุณค่าของสารนิพนธ์นี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณพ่อคุณแม่ ครูอาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และอบรมสั่งสอนผู้วิจัยมาจนบัดนี้

ศิริขวัญ ดุจดติยะกุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	9
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่.....	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่.....	18
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	20
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	22
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	24
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	27
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต.....	32
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน.....	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน.....	34
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	35
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	36
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ) การหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้า.....	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า.....	48
ผลการศึกษาค้นคว้า.....	49
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	64
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	64
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	64
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	65
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	66
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	66
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	69
ข้อเสนอแนะ.....	75
บรรณานุกรม.....	77
ภาคผนวก.....	85
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	113

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ใช้ในการวิจัย.....	36
2	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างครูที่ใช้ในการวิจัย.....	36
3	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นเรียน แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจ สัมพันธภาพ ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	50
4	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรผลกระทบของการใช้ โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน.....	52
5	แสดงจำนวนร้อยละของครู จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ ในการสอน.....	53
6	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรผลกระทบของการใช้ โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครู.....	54
7	แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน ที่มีเพศต่างกัน.....	54
8	แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน ที่มีอายุต่างกัน.....	55
9	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรผลกระทบ ของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน โดยจำแนกตามระดับ ชั้นเรียน	55
10	แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน โดยจำแนกตามระดับชั้นเรียน.....	56
11	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรผลกระทบ ของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน โดยจำแนกตามแผนการ เรียน.....	56
12	แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน โดยจำแนกตามแผนการเรียน.....	57
13	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรผลกระทบ ของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	57
14	แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน....	58

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
15	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน โดยจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	58
16	แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน โดยจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	59
17	แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน โดยจำแนกตามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	59
18	แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน โดยจำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	59
19	แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครู ที่มีเพศต่างกัน.....	60
20	แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครู ที่มีอายุต่างกัน.....	60
21	แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครู ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน.....	61
22	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครูโดยจำแนกตามประสบการณ์ในการสอนต่างกัน.....	61
23	แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครู โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน.....	62
24	แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครู ที่มีสุขภาพจิตต่างกัน.....	62
25	แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครูที่มีสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนต่างกัน.....	63
26	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	63
27	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	109
28	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	109

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
29	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามผลกระทบของการใช้ โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน.....	110
30	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับ นักเรียน.....	110
31	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามผลกระทบของการใช้ โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครู.....	111

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสังคมยุคปัจจุบันนี้ คงจะเป็นที่ยอมรับกันดีอยู่แล้วว่า การสื่อสารโทรคมนาคมได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของประชากรโดยทั่วไป ทั้งนี้เพราะการสื่อสารโทรคมนาคมช่วยให้การติดต่อและรับส่งข่าวสารข้อมูลเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งระบบโทรคมนาคมที่เราใช้กันอยู่ในทุกวันนี้มีอยู่หลายประเภท ได้แก่ โทรศัพท์ โทรสาร วิทยุติดตามตัว และโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นต้น

ในระบบสื่อสารไร้สาย ไม่มีอุปกรณ์ใดที่จะเป็นที่รู้จักมากไปกว่าโทรศัพท์เคลื่อนที่ ทุกวันนี้ไม่ว่าเราจะไปทางไหนก็มักจะเห็นผู้คนใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่กันอย่างแพร่หลายไม่เว้นแม้แต่ในสถานศึกษา ซึ่งจากการสำรวจ พบว่า ประเทศไทยมีจำนวนผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ประมาณ 18 ล้านคนหรือประมาณร้อยละ 25 ของประชากรทั้งหมด (นิมิต หมดราศี, 2546) นับได้ว่าโทรศัพท์เคลื่อนที่เริ่มเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเราเพิ่มมากขึ้น เนื่องจาก โทรศัพท์เคลื่อนที่ได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ให้รองรับกับความต้องการของผู้บริโภคในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกม ตรวจสอบข้อมูลข่าวสาร ส่งข้อความ หรือภาพต่าง ๆ แม้แต่กระทั่งโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สามารถที่จะถ่ายรูปได้ยิ่งทำให้กระแสนิยมในโทรศัพท์เคลื่อนที่มีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งในขณะนี้ได้มีงานวิจัยที่ใช้ชื่อว่า “Me, my Mobile and I” จากมหาวิทยาลัยแลนคาสเตอร์ ประเทศอังกฤษ ระบุว่า โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นเครื่องมือพื้นฐานสำหรับกำหนดและควบคุมความสัมพันธ์ รวมทั้งกำหนดตัวตนและนำเสนอภาพลักษณ์ของตนเองต่อผู้อื่น (ปลายดาว, 2546 : 153)

จะเห็นได้ว่า ในสังคมปัจจุบันนี้ผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เริ่มมีอายุน้อยลงเรื่อย ๆ เห็นได้จากเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา ก็ยังพกโทรศัพท์เคลื่อนที่มาโรงเรียน (ปลายดาว, 2546 : 153) จากสมัยก่อนผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่มักเป็นพวกนักธุรกิจ หรือผู้มีรายได้สูง เนื่องจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ในยุคแรก ๆ มีราคาแพง แตกต่างจากปัจจุบันที่โทรศัพท์เคลื่อนที่มีราคาถูกลงมาก จึงจะเห็นได้ว่าแม้แต่เด็กนักเรียนผู้ซึ่งยังไม่มีรายได้ก็มีโทรศัพท์เคลื่อนที่กันแทบทั้งนั้น บางรายอาจเป็นผู้ปกครองที่ต้องการให้เด็กมีโทรศัพท์ติดตัวไว้เพื่อสะดวกในการติดต่อกับเด็กได้ตลอดเวลาแต่เด็กส่วนใหญ่มักใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ไปในทิศทางที่ไม่เหมาะสม ซึ่งจากงานวิจัยชิ้นหนึ่ง พบว่า เด็กและเยาวชนใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในการถามคำแนะนำจากเพื่อนซึ่งสิ่งนั้นยังไม่แน่ว่าจะเหมาะกับนักเรียนที่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นเครื่องแกว่งขณะนั่งเรียนอยู่ในห้อง ซึ่งจากการตรวจสอบสถิติของนักเรียนที่มีโทรศัพท์เคลื่อนที่ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง พบว่า นักเรียนที่มีโทรศัพท์เคลื่อนที่ คิดเป็นร้อยละ 54 ส่วนนักเรียนที่ไม่มีโทรศัพท์เคลื่อนที่ คิดเป็นร้อยละ 46 (โทรศัพท์เคลื่อนที่, 2545 : 44) ซึ่งการนำโทรศัพท์เคลื่อนที่มาโรงเรียนนั้น โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ได้มีการออกกฎระเบียบไม่อนุญาตให้นักเรียนนำ

เครื่องมือสื่อสารทุกประเภทโดยเฉพาะโทรศัพท์เคลื่อนที่มาโรงเรียน (รายงานผลการบริหารโรงเรียนเชิงคุณภาพ. 2546 : 115) แต่ก็ยังเป็นสิ่งที่ห้ามปรามได้ยากเป็นปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ ซึ่งแตกต่างจากนิวยอร์กที่สภาได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ห้ามใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในการแสดงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการโทรออก รับสาย พูดหรือดังกิ่งเดียวกันไม่ได้ หากฝ่าฝืนปรับ 50 ดอลลาร์ เป็นกฎที่ใช้ในโรงเรียนดนตรี ห้องเรียน โรงละคร ห้องสมุด และแกลอรี เช่นเดียวกับประเทศออสเตรเลียที่มีกฎหมายเข้มไม่ให้ใช้โทรศัพท์ขณะขับรถ หรือแม้แต่ประเทศจีนก็ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เช่นกัน (ปลายดาว. 2546 : 155) ซึ่งการที่นักเรียนนำโทรศัพท์เคลื่อนที่มาใช้ในโรงเรียนนั้น อาจก่อให้เกิดปัญหาด้านต่าง ๆ ตามมาในด้านของนักเรียนได้แก่ ปัญหาหลักขโมย ปัญหาการรบกวนการเรียน เพราะโทรศัพท์ส่งเสียงดังทำให้เสียสมาธิ ปัญหาการเรียนไม่ตั้งใจเรียน ไม่สนใจเรียน เพราะมัวแต่เล่นเกม หรือในด้านของครูผู้สอน อาจก่อให้เกิดปัญหา เสียงดังรบกวนการสอน ทำให้ครูผู้สอนเสียสมาธิ เกิดความรำคาญ หงุดหงิดและอารมณ์เสีย ซึ่งสิ่งที่ได้กล่าวมานี้ อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการเรียนของนักเรียน และการสอนของครูผู้สอนได้

ในฐานะที่เคยเป็นศิษย์เก่าของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ผู้วิจัยจึงได้สัมภาษณ์ครูถึงปัญหาที่พบในการสอน ซึ่งครูส่วนใหญ่ ตอบว่า นักเรียนชอบนำโทรศัพท์เคลื่อนที่เข้ามาใช้ในห้องเรียน ซึ่งทำให้เกิดเสียงดังรบกวนเพื่อน ๆ ในห้อง หรือเด็กจะไม่สนใจเรียนเนื่องจาก มัวแต่เล่นเกม หรือฟังเพลงทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้นโดยการแจกแบบสอบถามปลายเปิดให้นักเรียนระดับชั้นปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว จำนวน 105 คน โดยแบ่งเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวนระดับชั้นละ 35 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “นักเรียนคิดว่าการนำโทรศัพท์เคลื่อนที่มาใช้ในห้องเรียนก่อให้เกิดปัญหาใดบ้าง” พบว่า

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ตอบว่า โทรศัพท์ส่งเสียงดัง รบกวนการเรียน ทำให้เสียสมาธิ ฟังครูไม่ได้ยิน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 37.14 ตอบว่า โทรศัพท์หายหรือถูกขโมย ทำให้เกิดความกังวลกลัวโดนพ่อแม่ดู จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 ตอบว่า ไม่ก่อให้เกิดปัญหา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 ตอบว่า นักเรียนไม่สนใจและไม่ตั้งใจเรียน เพราะมัวแต่เล่นเกม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 ตอบว่า นักเรียนคุยโทรศัพท์ขณะครูสอนก่อให้เกิดความรำคาญแก่เพื่อน ๆ

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 ตอบว่า โทรศัพท์หาย ถูกขโมย ทำให้ต้องเสียเงินซื้อโทรศัพท์ใหม่ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตอบว่า เสียงดังรบกวนขณะที่เรียนทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตอบว่า นักเรียนไม่สนใจเรียน เพราะมัวแต่คุยโทรศัพท์หรือเล่นเกม จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 11.43 ตอบว่า ไม่ก่อให้เกิดปัญหา

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 51.43 ตอบว่า โทรศัพท์หายหรือถูกขโมย ทำให้โดนพ่อแม่ดู จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25.71 ตอบว่า เสียงดังรบกวนการเรียน ทำให้เรียนไม่รู้เรื่องเพราะฟังครูไม่ทัน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตอบว่า นักเรียนไม่มีสมาธิในการเรียน ไม่สนใจเรียน เพราะมัวแต่คุยโทรศัพท์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 ตอบว่า ไม่ก่อให้เกิดปัญหาถ้าใช้ถูกเวลา

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “ปัญหาในข้อที่ 1 นักเรียนคิดว่าเกิดจากสาเหตุใด” พบว่า

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 37.14 ตอบว่า ไม่ระมัดระวัง เลินเล่อ วางลืมทิ้งไว้ ทำให้โทรศัพท์หายหรือถูกขโมย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 ตอบว่า นักเรียนคุยโทรศัพท์ในเวลาเรียนจึงทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 ตอบว่า นักเรียนไม่ยอมปิดเสียงโทรศัพท์ จึงทำให้เกิดเสียงดังรบกวนผู้อื่น จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 ตอบว่า ไม่ตอบคำถาม เพราะการใช้โทรศัพท์ในห้องเรียนไม่ก่อให้เกิดปัญหา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 ตอบว่า นักเรียนนำโทรศัพท์มาโรงเรียน จึงทำให้เกิดปัญหาขึ้น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.17 ตอบว่า ครูสอนไม่รู้เรื่อง ง่วงนอน

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 34.26 ตอบว่า นักเรียนไม่ปิดเสียงโทรศัพท์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 34.26 ตอบว่า พ่อแม่ตามใจให้ลูกนำโทรศัพท์เคลื่อนที่ราคาแพงมาโรงเรียน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 ตอบว่า อยากได้อะไรก็มีเหมือนคนอื่นจึงขโมย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 ไม่ตอบคำถาม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 ตอบว่า นักเรียนคุยโทรศัพท์ในเวลาเรียน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 ตอบว่า เบื่อเรียน ง่วงนอน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 ตอบว่า ไม่ระวัง ขอบวางลืมทิ้งไว้

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 48.57 ตอบว่า อยากได้อะไรก็มีเหมือนคนอื่นจึงขโมยไปขาย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 ตอบว่า นักเรียนไม่ปิดเสียงโทรศัพท์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 ตอบว่า นักเรียนนำโทรศัพท์เคลื่อนที่มาโรงเรียน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 ตอบว่า นักเรียนคุยโทรศัพท์ในเวลาเรียน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 ตอบว่า นักเรียนเบื่อการสอนของครู

จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้นของครูในระดับช่วงชั้นที่ 4 โดยการแจกแบบสอบถามปลายเปิดให้ครู จำนวน 15 คน โดยแบ่งตามระดับชั้นที่สอน จำนวนระดับชั้นละ 5 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “ท่านคิดว่าการที่นักเรียนนำโทรศัพท์เคลื่อนที่มาใช้ในห้องเรียนก่อให้เกิดปัญหาใดบ้าง” พบว่า

ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ตอบว่า โทรศัพท์ส่งเสียงดัง ขัดจังหวะการสอน ทำให้การสอนขาดความต่อเนื่อง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ตอบว่า นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน เพราะแอบเล่นเกมที่มีอยู่ในโทรศัพท์เคลื่อนที่ขณะเรียน

ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ตอบว่า นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน เพราะแอบคุยโทรศัพท์หรือเล่นเกมที่มีในโทรศัพท์เคลื่อนที่ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ตอบว่า โทรศัพท์ส่งเสียงดัง ขัดจังหวะการสอน ก่อให้เกิดความรำคาญ

ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ตอบว่า โทรศัพท์ส่งเสียงดังรบกวนการเรียนของนักเรียน และการสอนของครูทำให้ครูเสียสมาธิในการสอน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ตอบว่า นักเรียนคุยโทรศัพท์เคลื่อนที่ในเวลาเรียน ทำให้ครูต้องคอยดูอยู่เสมอจนเกิดความเบื่อหน่ายในการสอน

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “ปัญหาในข้อที่ 1 ท่านคิดว่าเกิดจากสาเหตุใด” พบว่า

ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ตอบว่า นักเรียนไม่ยอมปิดเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ขณะเรียน จึงทำให้เกิดเสียงดังรบกวนผู้อื่น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ตอบว่า เกิดจากการที่ทางโรงเรียนไม่สามารถควบคุมมิให้เด็กนำโทรศัพท์เคลื่อนที่มาใช้ในโรงเรียนได้ เด็กจึงใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ไม่ถูกเวลา

ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ตอบว่า นักเรียนเบื่อกับการเรียน ไม่อยากเรียนหนังสือจึงแอบโทรศัพท์คุยกับเพื่อน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ตอบว่า นักเรียนไม่ยอมปิดเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ขณะอยู่ในห้องเรียน จึงทำให้เกิดเสียงดังรบกวนทั้งเพื่อนและครูผู้สอน

ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ตอบว่า นักเรียนไม่ปิดเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ขณะอยู่ในห้องเรียน จึงเกิดเสียงดังรบกวนผู้อื่น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ตอบว่า นักเรียนใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ไม่ถูกเวลาและสถานที่

จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้น สรุปได้ว่า นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 คิดว่า การนำโทรศัพท์เคลื่อนที่มาใช้ในโรงเรียนก่อให้เกิดปัญหาโทรศัพท์สูญหายหรือถูกขโมยมากที่สุด รองลงมาคือปัญหารบกวนการเรียน เนื่องจาก โทรศัพท์ส่งเสียงดังรบกวนขณะที่ครูกำลังสอน นักเรียนไม่ตั้งใจเรียนไม่สนใจเรียน เพราะอยากคุยโทรศัพท์กับเพื่อนมากกว่าและมีบางส่วนที่ตอบว่าการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่จะไม่ก่อให้เกิดปัญหา ถ้าเราใช้อย่างถูกเวลาและสถานที่ ไม่ใช่ในเวลาเรียน

ด้านครูผู้สอนระดับช่วงชั้นที่ 4 คิดว่า การนำโทรศัพท์เคลื่อนที่มาใช้ในห้องเรียน ก่อให้เกิดปัญหา ส่งเสียงดังรบกวนการเรียนของนักเรียน และรบกวนการสอนของครู ก่อให้เกิดความรำคาญในขณะสอน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคิดว่าการนำโทรศัพท์เคลื่อนที่มาใช้ในห้องเรียนน่าจะมีผลกระทบต่อการเรียนการสอนอย่างมากมาย ซึ่งล้วนแต่เป็นผลเสียมากกว่าผลดี

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

2. เพื่อเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. เพื่อเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครูระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิกการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน สุขภาพจิต และสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารสถาบัน ครู อาจารย์ และผู้ปกครอง ในการหาแนวทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 1,734 คน เป็นนักเรียนชาย 830 คน และนักเรียนหญิง 904 คน

กลุ่มที่ 2 เป็นครูผู้สอนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 49 คน เป็นชาย 17 คน และเป็นหญิง 32 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 311 คน เป็นนักเรียนชาย 150 คน และนักเรียนหญิง 161 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตารางสุ่มตัวอย่างของยามาเน่ (Yamane. 1970 : 52) โดยใช้ระดับชั้นเรียนและเพศเป็นชั้น (Strata)

กลุ่มที่ 2 เป็นครูผู้สอนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 49 คน เป็นชาย 17 คน และเป็นหญิง 32 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 ตัวแปรด้านนักเรียน ได้แก่

- 3.1.1.1 เพศ
- 3.1.1.2 อายุ
- 3.1.1.3 ระดับชั้นเรียน
- 3.1.1.4 แผนการเรียน
- 3.1.1.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 3.1.1.6 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
- 3.1.1.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- 3.1.1.8 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1.2 ตัวแปรด้านครู ได้แก่

- 3.1.2.1 เพศ
- 3.1.2.2 อายุ
- 3.1.2.3 วุฒิการศึกษา
- 3.1.2.4 ประสบการณ์ในการสอน
- 3.1.2.5 สุขภาพจิต
- 3.1.2.6 สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน หมายถึง สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อ นักเรียนซึ่งเกิดจากการที่มีบุคคลใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในเวลาเรียน โดยทำให้เกิดความรำคาญ เสียสมาธิในการเรียน ฟังครูสอนไม่ได้ยิน เรียนไม่ทันเพื่อน ซึ่งทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2. ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครู หมายถึง สิ่งที่ส่งผลต่อการสอนของครูซึ่งเกิดจากการที่โทรศัพท์เคลื่อนที่ส่งเสียงดังรบกวนการสอน ทำให้ครูเสียสมาธิ เกิดความหงุดหงิด รำคาญใจ ขัดจังหวะการสอน และทำให้การสอนขาดความต่อเนื่อง

3. ตัวแปรด้านนักเรียน ได้แก่

3.1 เพศ ได้แก่ นักเรียนชาย และ นักเรียนหญิง

3.2 อายุ หมายถึง จำนวนอายุเต็มปีบริบูรณ์ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

3.3 ระดับชั้นเรียน ได้แก่

3.3.1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.3.2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3.3.3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3.4 แผนการเรียน หมายถึง การกำหนดรายวิชาบังคับ และวิชาเลือกให้นักเรียนเรียนอย่างมีเป้าหมาย ซึ่งทางโรงเรียนจะเป็นผู้กำหนดขึ้น ซึ่งในที่นี้แบ่งออกเป็น 2 แผนการเรียน คือ

3.4.1 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ หมายถึง แผนการเรียนที่โรงเรียนจัดให้นักเรียนเรียนกลุ่มวิชาบังคับตามหลักสูตรที่กำหนดและวิชาเลือกที่เน้นในกลุ่มวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์เป็นหลักในการเรียน ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 แผนการเรียนย่อย ได้แก่

3.4.1.1 แผนการเรียนคณิตศาสตร์

3.4.1.2 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์

3.4.2 แผนการเรียนศิลปะ หมายถึง แผนการเรียนที่ทางโรงเรียน ได้จัดให้นักเรียนเรียนกลุ่มวิชาบังคับตามที่หลักสูตรกำหนดและวิชาเลือกที่เน้นในกลุ่มวิชาทางภาษา คณิตศาสตร์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 แผนการเรียนย่อย ได้แก่

3.4.2.1 แผนการเรียนอังกฤษ-ฝรั่งเศส

3.4.2.2 แผนการเรียนอังกฤษ-ญี่ปุ่น

3.4.2.3 แผนการเรียนอังกฤษ-คณิตศาสตร์

3.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียนที่วัดจากคะแนนเฉลี่ยสะสม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546

3.6 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่อุปการะนักเรียน

3.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนและเพื่อนปฏิบัติต่อกันทั้งในด้านการเรียน ด้านส่วนตัวทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความห่วงใยซึ่งกันและกัน ไว้ว่างใจกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีความใกล้ชิดสนิทสนมต่อกัน และการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันด้วยความรักและสามัคคี

3.8 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความปรารถนาของนักเรียนที่จะได้รับผลสำเร็จในการเรียน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวางการเรียน และภาคภูมิใจในผลการเรียนของตน

4. ตัวแปรต้น/ตาม ได้แก่

4.1 เพศ ได้แก่ ครูชาย และครูหญิง

4.2 อายุ หมายถึง จำนวนอายุเต็มปีบริบูรณ์ของครูผู้สอนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้วที่ตอบแบบสอบถาม

4.3 วุฒิการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของครูผู้สอนในโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว แบ่งเป็น

4.3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

4.3.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

4.3.3 สูงกว่าปริญญาตรี

4.4 ประสบการณ์ในการสอน หมายถึง ระยะเวลาที่ครูทำหน้าที่สอนหนังสือในโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

4.5 สุขภาพจิต หมายถึง สภาพความสมบูรณ์ทางด้านจิตใจของครูที่สามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ ทั้งในสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคต และยังสามารถเผชิญปัญหาและยอมรับความเป็นจริงในชีวิต มีอารมณ์มั่นคง และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ด้วยความพึงพอใจ มีสมรรถภาพในการสอน สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ซึ่งสามารถวัดได้โดยใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทยจี เอส คิว-60 ของเดวิด โกลด์เบอร์ค และพอล วิลเลียมส์ แปลเป็นภาษาไทยโดย นายแพทย์ ธนา นิลชัยโกวิทย์ และคณะ

4.6 สัมพันธภาพระหว่างครูและนักเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนปฏิบัติต่อกันเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่

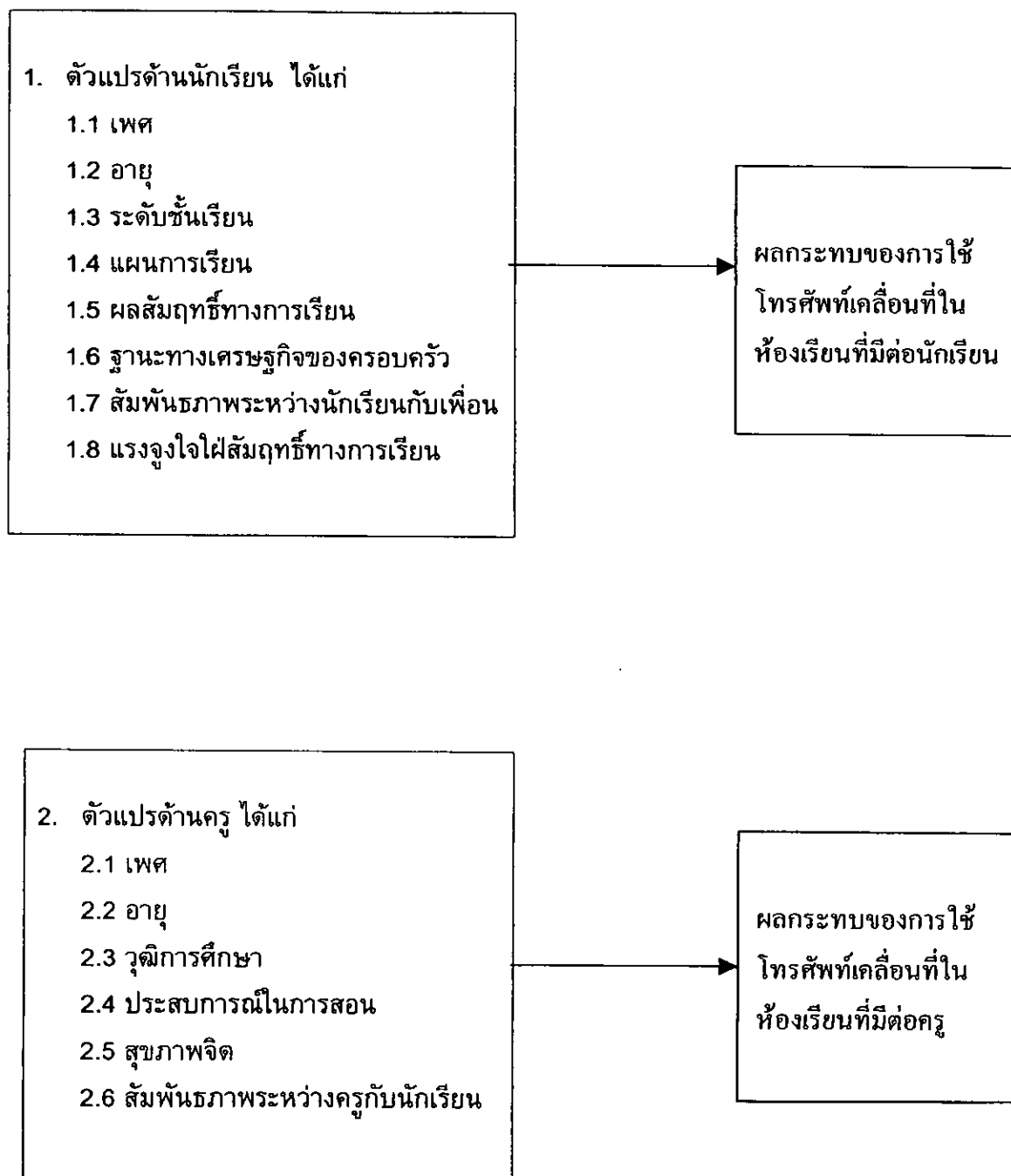
4.6.1 พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ได้แก่ การเอาใจใส่ต่อนักเรียน ตั้งใจอบรมสั่งสอนนักเรียน ให้ความรัก ความห่วงใย คอยดูแลและให้คำปรึกษากับนักเรียนเมื่อนักเรียนมีปัญหา

4.6.2 พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู ได้แก่ การตั้งใจเรียน การขอคำแนะนำและซักถามเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียนจากครู การแสดงความรักและเคารพของนักเรียนที่มีต่อครู การเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู และไม่ทำให้ครูเสียใจ

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ด้านนักเรียน

1.1 นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

1.2 นักเรียนที่มีอายุต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

1.3 นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

1.4 นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

1.5 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

1.6 นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

1.7 นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

1.8 นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่แตกต่างกัน

2. ด้านครู

2.1 ครูชายและหญิง ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

2.2 ครูที่มีอายุต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

2.3 ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

2.4 ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

2.5 ครูที่มีสุขภาพจิตต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

2.6 ครูที่มีสัมพันธภาพกับนักเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

3. ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 มีความสัมพันธ์กัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
 - 4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
 - 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต
 - 6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต
 - 6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต
7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน
 - 7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน
 - 7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

1.เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่

1.1.1 ความหมายของผลกระทบ

ผลกระทบ (Impact) ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า "ผลกระทบ" ไว้พอที่จะสรุปได้

ดังนี้

สมพร แสงชัยและสุนทร เกิดแก้ว (ชลทิพย์ เอี่ยมสำอางค์. 2530 : 46-47 ; อ้างอิงจาก สมพร แสงชัยและสุนทร เกิดแก้ว. 2520) ได้กล่าวถึงผลกระทบว่าเป็นผลของการดำเนินงานในช่วงระยะเวลาที่ยาวนานออกไป บางครั้งผลกระทบอาจเกิดขึ้นต่อเมื่อได้จบหรือสิ้นสุดการดำเนินการนั้นๆ ไปช่วงหนึ่งแล้วและเป็นผลที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคลและชุมชน เช่น การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานเกษตร ซึ่งมีผลมาจากการอ่านเอกสารหรือหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร การมีส่วนร่วมของประชาชนเกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมเป็นผลมาจากการฝึกอบรมหรือการแนะนำให้มีการรวมกลุ่ม เป็นต้น นอกจากนี้ผลกระทบที่เกิดขึ้นอาจเกิดขึ้นโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ผลกระทบหรือความสำคัญเหล่านี้อาจเป็นผลทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การบริหารหรือทางนิเวศวิทยาก็ได้

โกวิท ประวาลพุกษ์ (2523 : 11) ได้กล่าวถึงผลกระทบของโครงการว่าเป็นขั้นตอนที่จัดทำขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการในลักษณะรวบยอด โดยส่วนใหญ่จะมีลักษณะคล้ายคลึงกับการประเมินเมื่อเริ่มต้นโครงการ ในส่วนของการประเมินสภาพแวดล้อมนั้น จำเป็นต้องประเมินเข้ากับสภาพแวดล้อมเดิมเพื่อตรวจดูว่าสิ่งใดบ้างที่เปลี่ยนแปลง ถ้าในช่วงเวลาดำเนินการไม่มีเหตุการณ์สำคัญ ๆ ที่มีผลต่อความเปลี่ยนแปลงนั้นแล้ว ก็ย่อมยึดถือได้ว่าความเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดจากโครงการซึ่งเป็นผลกระทบของโครงการนั่นเอง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2525 : 30,545) ได้ให้ความหมายของคำว่า ผลกระทบ หมายถึง สิ่งที่เกิดจากการกระทำทั้งโดยตรงและโดยอ้อมทำให้กระเทือนไปถึงผู้อื่น

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2528 : 41) ได้ให้ความหมายของผลกระทบว่า หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นในระยะยาวซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่มุ่งมั่น ต้องการให้เกิดขึ้นหรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจ นอกจากนี้ผลกระทบยังแบ่งตามทิศทางเป็นผลกระทบทางบวกกับผลกระทบทางลบ

ลักษณะของการศึกษาผลกระทบ จะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกทางเลือกเกี่ยวกับการยุติหรือล้มเลิกการดำเนินงาน หรือดำเนินการต่อไปโดยปรับขยายเป็นบางส่วน อย่างไรก็ตามผลกระทบของโครงการเป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในระยะยาว ในสภาพธรรมชาติของสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จึงเป็นการยากมากที่จะแยกผลกระทบของโครงการ ซึ่งจะต้องแสดงความเกี่ยวโยงระหว่างผลลัพธ์กับโครงการด้วย (ชลทิพย์ เอี่ยมสำอางค์. 2530 : 49)

ในการศึกษาผลกระทบของโครงการนั้น นิยมใช้วิธีติดตามผล (Follow – up Study of Tracer Study) โดยมีขั้นตอนดังนี้ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. 2528 : 44)

1. นิยามให้ชัดเจนว่า ผลกระทบที่ต้องการติดตามคืออะไร
2. หาวิธีวัดที่ได้มาตรฐานโดยตรวจสอบว่ามีวิธีวัดที่มีมาตรฐานหรือไม่อย่างไร ผลกระทบของโครงการนั้นมักไม่มีเทคนิคโดยเฉพาะ
3. การประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมไว้ เพื่อให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับผลกระทบของโครงการ

4. สรุปเกี่ยวกับผลกระทบของโครงการในเชิงบรรยายสภาพเหตุผลที่เป็นไปได้ โดยการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของโครงการเพื่อให้ผู้อ่านเป็นผู้พิจารณาตัดสินว่าผลนั้นสมเหตุสมผลเพียงไร

จากการศึกษาความหมายของผลกระทบดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปสาระสำคัญของผลกระทบได้ว่า ผลกระทบนั้นเป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในระยะยาว ซึ่งอาจเป็นผลลัพธ์ที่พึงใจหรือให้เกิดในทางบวกและทางลบ หรือผลลัพธ์ที่ไม่ได้ตั้งใจให้เกิดทั้งทางบวกและทางลบเช่นกัน ผลที่เกิดขึ้นอาจเกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม และผลดังกล่าวที่เกิดขึ้นจะเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในตัวบุคคล ชุมชน และสังคม

1.1.2 ความหมายของผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน

1.1.2.1 ความหมายของผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน

ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน หมายถึง สิ่งส่งผลกระทบต่อเด็กนักเรียน ซึ่งเกิดจากการที่มีบุคคลใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในเวลาเรียน โดยทำให้เกิดความรำคาญ เสียสมาธิในการเรียน ฟังครูสอนไม่ได้ยิน เรียนไม่ทันเพื่อน ซึ่งทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

1.1.2.2 ความหมายของผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครู

ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครู หมายถึง สิ่งส่งผลกระทบต่อการสอนของครูซึ่งเกิดจากการที่โทรศัพท์เคลื่อนที่ส่งเสียงดังรบกวนการสอน ทำให้ครูเสียสมาธิ เกิดความหงุดหงิด รำคาญใจ ขัดจังหวะการสอน และทำให้การสอนขาดความต่อเนื่อง

1.1.3 ประวัติความเป็นมาของโทรศัพท์เคลื่อนที่ในประเทศไทย

เทคโนโลยีโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Mobile Phone) เข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทยครั้งแรกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 และได้นำโทรศัพท์เคลื่อนที่ NMT ย่านความถี่ 470 MHz โดยการสัมปทานจากองค์การโทรศัพท์มาเปิดให้บริการ ต่อมาปี พ.ศ. 2530 ได้มีการนำระบบ AMPS 800 Band A ย่านความถี่ 800 MHz โดยการสัมปทานจากการสื่อสารแห่งประเทศไทย แต่ยังพบว่า การให้บริการยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภคจึงได้มีการเปิดประมูลให้กับเอกชนในปี พ.ศ. 2533 โดยองค์การโทรศัพท์สัมปทานให้บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในระบบดิจิตอล GSM 900 สำหรับการสื่อสารแห่งประเทศไทย เปิดสัมปทานให้ บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) ในปี พ.ศ. 2534 ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบอนาล็อก AMPS 800 Band B ย่านความถี่ 800 MHz และในปลายปีพ.ศ. 2537 ทางบริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) ได้นำระบบดิจิตอล PCN 1800 เข้ามาให้บริการ (ยุทธนา ลีลาสวัฒนกุล, 2542 : 1)

ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ 2 ค่ายใหญ่ ได้แก่ บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส หรือเอไอเอส ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ NMT 900 (ระบบอนาล็อก) และ GSM 900 (ระบบดิจิทัล) ในเครือชินคอร์ปอเรชั่นส์ จำกัด ซึ่งก่อตั้งบริษัทโดย พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี และบริษัทโทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) หรือ แทค ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ AMP 800 (ระบบอนาล็อก) และ PCN 1800 (ระบบดิจิทัล) ก่อตั้งบริษัทโดยนายบุญชัย เบญจรงคกุล และมีผู้ถือหุ้นจาก บริษัท เทเลนอร์ ซึ่งเป็นบริษัทโทรคมนาคมจากนอร์เวย์เข้าถือหุ้น

แนวโน้มของตลาดโทรศัพท์เคลื่อนที่ในประเทศไทย

การแข่งขันช่วงชิงส่วนแบ่งตลาดของโทรศัพท์เคลื่อนที่ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี 2544 สูงขึ้นอีกครั้งเพราะผู้ประกอบการรายเก่าในตลาดทั้ง 4 ราย ที่ให้บริการอยู่ในขณะนี้ต้องแข่งขันกันเองแล้วยังต้องพลิกกลยุทธ์การตลาดเพื่อรองรับการแข่งขันจากผู้ให้บริการรายใหม่ที่กำลังเข้าสู่ตลาดในช่วงเดือนธันวาคมอีกด้วย ทำให้ผู้ให้บริการแต่ละรายต่างเน้นนำกิจกรรมส่งเสริมการตลาดหลากหลายมาใช้กันอย่างคึกคัก เพื่อดึงดูดลูกค้าให้หันมาใช้บริการของตนเอง โดยเฉพาะการขยายบริการใหม่ ๆ เช่น บริการอินเทอร์เน็ตด้วยระบบ GPRS บริการส่งข้อความสั้นบริการอื่น ๆ และเร่งขยายเครือข่ายรองรับการเติบโตของตลาดโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เป็นที่น่าสังเกตว่ารายการโปรโมชั่นโทรฟรี ทั้งที่จำกัดและไม่จำกัดวงเงินได้ลดความสำคัญลงไปในช่วงท้ายของปี แต่กลับนำโปรโมชั่นแจกเครื่องลูกข่ายให้ใช้ฟรีเป็นเวลา 3 ปีมาใช้แทนซึ่งได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากผู้ให้บริการ

ขณะเดียวกันปัจจุบันมีผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ 4 ราย 8 ระบบด้วยกัน คือ

1. บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) หรือดีแทค ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบดิจิทัล 1800 และมีมือถือพร้อมใช้ (ระบบฟรีเพด) “ดีพร้อมท์”
2. บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) หรือเอไอเอส ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบเซลลูลาร์ 900 ระบบจีเอสเอ็ม 2 วัตต์ และมีมือถือพร้อมใช้ (ระบบฟรีเพด) “วันทูคอล”
3. บริษัท ดิจิตอล โฟน จำกัด ในเครือเอไอเอส ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ จีเอสเอ็ม 1800 และอีกหนึ่งราย คือ บริษัท เอเชีย ไวร์เลส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (เอดับบลิวซี) ในเครือเทเลคอมเอเชีย (ทีเอ) ผู้ให้บริการโทรศัพท์พกพาส่วนบุคคลที่เรียกว่า “พีซีที” แม้ว่าจะไม่ใช่โทรศัพท์เคลื่อนที่แต่ก็มีส่วนสำคัญในตลาดโทรศัพท์เคลื่อนที่เมืองไทยเช่นกัน

สำหรับผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหม่ที่จะเริ่มให้บริการในเดือนธันวาคมนั้นเป็นของบริษัท ซีฟือเอเร็นจ์ จำกัด (CPO) ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบดิจิทัลในย่านความถี่ 1800 เมกะเฮิรตซ์ ซึ่งการเข้าสู่ตลาดของซีฟือเอเร็นจ์ ได้สร้างความหวังเกรงให้กับผู้ให้บริการรายเดิมเช่นกัน เนื่องจากความพร้อมทางด้านเครือข่าย และประสบการณ์ในธุรกิจให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ของบริษัท ออเรนจ์ จากประเทศอังกฤษ ใน 20 ประเทศทั่วโลก

จะเห็นได้จากช่วงต้นปีที่ผ่านมา ผู้ให้บริการแต่ละรายต่างเร่งนำกลยุทธ์ส่งเสริมการขายเข้ามากระตุ้นตลาดกันอย่างคึกคัก โดยเฉพาะโปรโมชั่นของดีแทคคิดค่าบริการเป็นวินาทีและค่าบริการที่เป็นราคาเดียวกันทั่วประเทศ นอกจากนี้ยังลดราคาตัวเครื่องลูกข่ายให้ถูกลงประมาณร้อยละ 10-20 แม้ว่าในช่วงนี้ค่าเงินบาทจะอ่อนค่าลง ซึ่งเป็นผลให้ต้นทุนเครื่องลูกข่ายที่นำเข้ามาจากต่างประเทศแพงขึ้นก็ตาม กระตุ้นให้มียอดผู้สนใจใช้บริการดีแทคเพิ่มขึ้น ขณะที่เอไอเอสเน้นจุดยืนที่คุณภาพบริการ เทคโนโลยี ประสิทธิภาพโครงข่าย และบุคลากรโดยไม่เน้นสงครามตัดราคา การใช้โปรโมชั่นค่าโทรศัพท์ที่ถูกลง การลดราคาตัวเครื่องลูกข่าย การลดค่าบริการรายเดือน ส่งผลให้รายได้เฉลี่ยต่อเครื่องลดน้อยลง ดังนั้นผู้ให้บริการแต่ละรายต่างเร่งหารายได้อื่น นอกเหนือจากแหล่งรายได้เดิมด้วยการเปิดบริการเสริมทางด้านอื่นที่ไม่ใช่เสียง เช่น บริการส่งข้อความสั้น (Shot Message Service : SMS) บริการด้านอินเทอร์เน็ตผ่านมือถือ บริการดาวน์โหลดเสียงเรียกเข้า บริการฝากข้อความอัตโนมัติ อีเมลล์

ในช่วงท้ายของปีการจัดโปรโมชั่นค่าโทรยังไม่มีเปลี่ยนแปลงมากนักทำให้ออดขายในช่วงไตรมาสที่ 3 ชะลอตัวลง แม้จะมีรายการส่งเสริมการขายบางอย่าง ได้แก่ การชิงรางวัลรถยนต์ หรือการให้ส่วนลดจากร้านค้า จากเหตุการณ์ก่อเหตุวินาศกรรมในสหรัฐอเมริกา และการตอบโต้ของสหรัฐในอัฟกานิสถานได้ก่อให้เกิดกระแสความไม่มั่นใจกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ส่งผลให้ออดขายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ขยายตัวช้าลงกว่าเดิมแต่ภาวะการแข่งขันของตลาด ในช่วงท้ายของปีถูกกระตุ้นขึ้นมาอีกครั้ง เมื่อเอไอเอสมีแคมเปญแจกเครื่องลูกข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบเซลลูลาร์ 900 ฟรีให้กับกลุ่มข้าราชการและรัฐวิสาหกิจรวมทั้งหน่วยราชการส่วนท้องถิ่นในต่างจังหวัด พร้อมโปรโมชั่นและยกเว้นค่าบริการรายเดือนนาน 20 เดือนนอกจากจะเป็นการกระตุ้นการใช้งานในตลาดต่างจังหวัดแล้วยังเป็นการระบายเครื่องที่ค้างสต็อกอยู่เนื่องจากระบบออนไลน์ที่เสื่อมความนิยมแล้ว ยังเป็นการสร้างรายได้ให้ เอไอเอส โดยเฉลี่ยประมาณ 750-1,200 บาทต่อเครื่องต่อเดือน

ขณะเดียวกัน เอดับบลิวซี ผู้ให้บริการโทรศัพท์พกพาหรือพีซีที มอบสิทธิพิเศษให้กับผู้ให้บริการโทรศัพท์พื้นฐานของเทเลคอมเอเชีย สามารถยืมเครื่องลูกข่ายพีซีทีใช้ฟรี 3 ปี โดยไม่ต้องซื้อเครื่อง และเสียค่าบริการ 200 บาทต่อเดือน พร้อมรับสิทธิโทรในพื้นที่เดียวกัน ในอัตราค่าบริการครั้งละ 3 บาท นาน 3 ปี เช่นกันแต่มีเงื่อนไขว่าหากคืนเครื่องหรือยกเลิกการใช้บริการก่อนกำหนดจะต้องเสียค่าปรับตามจำนวนที่กำหนดไว้ หรือหากทำเครื่องชำรุดหรือสูญหายต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นมูลค่าเท่ากับเครื่องที่หยิบไปใช้ หรือประมาณ 5,000 บาท ซึ่งรายการส่งเสริมการขายนี้ ได้รับความสนใจจากผู้ให้บริการเป็นจำนวนมาก โดยมียอดสั่งจองรับเครื่องฟรีมากกว่า 100,000 ราย

ตลาดโทรศัพท์เคลื่อนที่มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยคาดว่าในปี 2544 จะมีผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ และพีซีทีรวมกันประมาณ 6.5 ล้านราย หรือประมาณร้อยละ 10 ของประชากรทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นจาก 4.4 ล้านรายในปี 2543 คิดเป็นอัตราการขยายตัวร้อยละ 48 และในปี 2545 บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด ประเมินว่า จะมีผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่และพีซีทีเพิ่มขึ้นเป็น 9-10 ล้านรายคิดเป็นอัตราการขยายตัวประมาณร้อยละ 40-50 หรือประมาณร้อยละ 14-16 ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ

1.1.4 ผลกระทบของสังคมจากเทคโนโลยีโทรศัพท์เคลื่อนที่

การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีหรือการคิดค้นประดิษฐ์เทคโนโลยีใหม่มีผลกระทบต่อการดำรงชีพของมนุษย์มาโดยตลอดไม่ว่าจะเป็นเทคโนโลยีประเภทใดก็ตาม เทคโนโลยีบางอย่างก็ก่อให้เกิดผลทางบวกคือเป็นประโยชน์ บางอย่างก็เกิดทั้งประโยชน์และโทษ ดังเช่น เทคโนโลยีทางนิวเคลียร์ได้ก่อให้เกิดทั้งประโยชน์และโทษต่อสังคมมนุษย์ ประโยชน์และโทษของเทคโนโลยีที่กล่าวมานั้นเป็นตัวอย่างของการเกิดผลกระทบในระยะยาวหรือการเปลี่ยนแปลงเป็นไปอย่างช้าและเป็นขั้นตอน

โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นบริการที่มีอัตราการเติบโตอย่างรวดเร็ว และมากกว่าบริการใหม่อื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของปริมาณการใช้ จำนวนผู้ใช้ ความเข้าใจในผลกระทบของเทคโนโลยีดังกล่าวต่อสังคมหรือชีวิตประจำวันจึงเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณา ดังเหตุผลใหญ่ ๆ 2 ประการ คือ

1. ผลกระทบหรือความเปลี่ยนแปลงต่อสังคมมนุษย์กับเทคโนโลยีโทรศัพท์เคลื่อนที่จะมีมากกว่าเทคโนโลยีอื่น เพราะโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นอุปกรณ์ประจำตัวซึ่งจะติดตัวผู้ใช้ตลอดเวลา
2. โทรศัพท์เคลื่อนที่ก็เหมือนบริการอื่นในด้านความแปลกใหม่และการยอมรับของผู้ใช้ทำให้เกิดยุคทองของโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งอัตราการเติบโตในระยะนี้จึงค่อนข้างสูงแล้วจะเริ่มลด ดังนั้นการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อให้เกิดรูปแบบบริการใหม่ ๆ หรือราคาค่าบริการรวมทั้งอุปกรณ์ที่ถูกลง จึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเพื่อรักษาไม่ให้อัตราการขยายลดลงมาก

กว่าจะมาเป็นโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น วัตถุประสงค์แรกเริ่มของการพัฒนาเทคโนโลยีทางด้านนี้คือ การติดตั้งโทรศัพท์ที่ใช้ในรถ เรือ เครื่องบิน หรือตามที่ต่าง ๆ สถานที่เฉพาะกิจต่าง ๆ ซึ่งก็คือความพยายามที่จะอำนวยความสะดวกต่อนักธุรกิจหรือบุคคลทั่วไป ดังนั้น คำถามที่ว่า โทรศัพท์เคลื่อนที่มีไว้ทำไมก็คงจะสามารถตอบได้อย่างตรงไปตรงมาก็คือโทรศัพท์เคลื่อนที่สามารถทำได้ทุกอย่างเหมือนโทรศัพท์หรืออุปกรณ์สื่อสารอื่นๆ แต่โทรศัพท์เคลื่อนที่ทำให้เกิดความแตกต่างหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือทำให้เกิดกิจกรรมใหม่ หรือขยายการใช้ในกิจกรรมเก่าให้กว้างขวางขึ้น ซึ่งแต่เดิมมีข้อจำกัดจากโทรศัพท์แบบปัจจุบัน

กิจกรรมใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น หรือการขยายตัวของกิจกรรมเก่าจากโทรศัพท์เคลื่อนที่สามารถสรุปหัวข้อใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

- โทรศัพท์เคลื่อนที่สามารถทำให้กิจกรรมแล้วเสร็จเร็วขึ้น เช่น การสั่งซื้อหุ้น การติดต่อธุรกิจ การนัดหมาย เป็นต้น
- โทรศัพท์เคลื่อนที่สามารถเพิ่มโอกาส และทางเลือกในการทำกิจกรรมประเภทเร่งด่วน การสำรองโต๊ะสำหรับอาหารมีค่า เป็นต้น
- โทรศัพท์เคลื่อนที่สามารถเปลี่ยนแปลงรูปแบบบริการหรือกิจกรรมบริการหลายอย่างที่มีอยู่ในชีวิตประจำวันทำให้มีการบริการมากขึ้น ตัวอย่างในแง่ของการสร้างสรรค์ เช่น ข้อมูลจราจร ข้อมูลเกี่ยวกับอากาศ ในแง่ที่จะทำให้เกิดอาชญากรรมก็ได้แก่ บริการทางเพศ การพนัน เป็นต้น

- โทรศัพท์เคลื่อนที่สร้างความปลอดภัยส่วนบุคคลและการบริการสาธารณะ กล่าวคือ ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการป้องกันภัยรูปแบบต่าง ๆ การเพิ่มเติมอุปกรณ์เข้าไปกับโทรศัพท์เคลื่อนที่จะทำให้การติดต่อโดยตรงกับโรงพยาบาล ตำรวจ ทำได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ในส่วนของการบริการสาธารณะก็ได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหา เช่น การสื่อสาร แลกเปลี่ยนข่าวสาร ข้อมูลหรือติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในกรณีของการเกิดการจลาจล การเกิดเพลิงไหม้ เป็นต้น

- โทรศัพท์เคลื่อนที่ได้เปลี่ยนแปลงการบริหารเวลา และการใช้สถานที่กัน วิธีการหรือข้อกำหนดต่าง ๆ เกี่ยวกับเวลาและสถานที่อย่างสิ้นเชิง ผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่จะไม่มีความแตกต่างต่อการที่อยู่นอกสถานที่ทำงานหรือที่อยู่อาศัย การสั่งงานหรือการติดต่อต่าง ๆ ที่ต้องรอคอยเนื่องจากการเดินทางหรือเหตุผลอื่น ๆ ได้หมดไป ทุกอย่างสามารถทำได้ตามเวลาที่กำหนด

จากการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพดังกล่าว พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงการใช้เวลาของบุคคลอย่างมากมาย ดังนี้

- ในเวลาเท่ากัน สามารถทำงานได้มากขึ้น
- การวางแผนในการใช้เวลาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- เวลาในการทำงานมีมากขึ้น มีความพร้อมในการทำงานตลอดเวลา 24 ชั่วโมง

โทรศัพท์เคลื่อนที่ นอกจากจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วเป็นทวีคูณแล้ว ยังมีผลกระทบอย่างมากต่อชีวิตส่วนตัวหรือสังคมครอบครัว จึงเป็นเรื่องที่จะต้องติดตามและเตรียมตัวพบสังคมรูปแบบใหม่

1.1.5 อังกฤษหนุนศึกษา อันตรายจากเสาอากาศมือถือ

อังกฤษ ทุ่มงบประมาณหนุนโครงการศึกษา ผลกระทบจากเสาอากาศมือถือ หลังประชาชนร้องเรียนเป็นสาเหตุให้เกิดมะเร็ง พร้อมย้ำไม่ให้ประชาชนเป็นกังวล เหตุยังไม่มีหลักฐานพิสูจน์แน่ชัด ซึ่งคณะผู้เชี่ยวชาญจากคณะกรรมการป้องกันรังสีแห่งชาติ หรือ เอ็นอาร์พีบี (NRPB-the National Radiological Protection Board) จะทำการตรวจสอบระดับการปล่อยรังสีในพื้นที่ทั้งสิ้น 7 จุด หลังจากผู้ที่พักอาศัยอยู่ในถนนคาร์นาร์วอน ทางตะวันออกเฉียงเหนือของลอนดอน ร้องขอให้เทศมนตรีจ่ายเงินอุดหนุนโครงการศึกษาอันตรายของเสาอากาศโทรศัพท์เคลื่อนที่ในละแวกบ้าน ซึ่งทางรัฐสภา หวังว่า จะช่วยบรรเทาความกลัวของประชาชนในเขตดังกล่าวได้ กระนั้น การทดสอบครั้งนี้ จะเริ่มขึ้นในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ และคาดว่าจะต้องเสียค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นราว 4,652 ดอลลาร์ โดยนักวิทยาศาสตร์ของเอ็นอาร์พีบีจะทำการทดสอบระดับของการแผ่รังสีที่ไม่มีไอออน เพื่อพิสูจน์ระดับความเป็นอันตรายต่อสุขภาพ เมื่อปีที่ผ่านมามีผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้ที่ตั้งของตัวส่งสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นมะเร็งหลายคน ซึ่ง 5 ใน 7 ของจำนวนบ้านที่อยู่ใกล้เคียงกับตึกมากที่สุดที่มีบุคคลในครอบครัวป่วยเป็นมะเร็ง นายเอียน ดันแคน สมิธ สมาชิกสภาท้องถิ่นได้ออกมาเรียกร้องให้รัฐบาลทำการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเสาอากาศโทรศัพท์เคลื่อนที่และการเกิดมะเร็งให้

โดยตัวขณะที่นักการเมืองท้องถิ่นคนอื่น ยอมรับว่า ประชาชนมีความกังวลเกี่ยวกับเสอากาศของ โทรศัพท์เคลื่อนที่ แม้จะไม่พบหลักฐานยืนยันอันตรายที่แน่นอนในขณะนี้ แต่ทางการได้เร่งศึกษาผลกระทบของระดับสีที่มีต่อประชาชนในเขตพื้นที่ดังกล่าว ทั้งนี้ ในปัจจุบันมีโครงการวิจัย 15 โครงการ ที่ทำการศึกษาผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยมีงบประมาณทั้งสิ้นราว 6.5 ล้านดอลลาร์ ก่อนหน้านี้สจวต ดินไดรี องค์กรอิสระ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลเพื่อศึกษาเกี่ยวกับความปลอดภัยจากการใช้งานโทรศัพท์เคลื่อนที่ สรุปผลการศึกษาเมื่อปี พ.ศ. 2543 ว่า โดยทั่วไปอุปกรณ์รับส่งสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่ไม่มีอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้กับสถานีฐานแต่เตือนว่าความกังวลใจเกี่ยวกับเสอากาศโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งมากเกินไป อาจกระทบต่อสุขภาพของประชาชนบางคน

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่

1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ชาญชัย พิจิตรวิทย์ปรีชา (2536 : 75) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อโฆษณาสินค้าโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษากลุ่มเป้าหมายของประชาชนที่จะใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในอนาคตและเพื่อทราบถึงผลกระทบของการโฆษณาโทรศัพท์เคลื่อนที่ต่อพฤติกรรมกาใช้บริการ โดยการสัมภาษณ์แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรวัยทำงานจำนวน 200 คน พบว่า มีโทรศัพท์เคลื่อนที่ใช้อยู่ละ 54 และจากการศึกษาพบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่

ภัทรพร ธรรมสนิท (2543 : 61) ได้ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมกาใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบจ่ายล่วงหน้า (Dprompt) ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท

พัชรี ศรีสุข (2542 : 98) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคาดหวังในการบริการของผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านความสะดวก ด้านการบริการเสริม ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ศูนย์ข้อมูลและด้านการชำระค่าบริการโดยศึกษาจากผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบดิจิตอล 1800 และระบบดิจิตอล จีเอสเอ็ม จำนวน 400 คน จากผลการวิจัย พบว่า อายุและการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อความคาดหวังในการบริการอย่างมีนัยสำคัญ .05 ส่วนเพศ ฐานะทางเศรษฐกิจ และอาชีพไม่มีความแตกต่างกัน ยังพบว่าผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีความคาดหวังในการบริการด้านความสะดวก ด้านบริการเสริม สูงกว่าผลการบริการ แต่ความคาดหวังในการบริการไม่มีความสัมพันธ์กับผลการบริการ

ยุทธนา ลีลาสวัฒนกุล (2542 : 105-106) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ของโทรศัพท์เคลื่อนที่ในประเทศไทย ช่วงปี พ.ศ. 2535-2540 สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์ของโทรศัพท์เคลื่อนที่ในแต่ละระบบ ได้แก่ ราคาเฉลี่ยของโทรศัพท์เคลื่อนที่ และการส่งเสริมการขาย สำหรับจำนวนธุรกิจที่จดทะเบียนใหม่ สรุปได้ว่า ธุรกิจที่ดั่งขึ้นใหม่ หรือจดทะเบียน

ใหม่ยังไม่เห็นความจำเป็นที่จะตัดสินใจซื้อโทรศัพท์เคลื่อนที่ แต่ยังไม่ดำเนินการ ส่วนปัจจัยรายได้โดยเฉลี่ยของประชาชนทั่วประเทศรายเดือนค่อนข้างคงที่ กลุ่มที่มีความต้องการซื้อที่แท้จริงเป็นกลุ่มที่มีรายได้ในระดับค่อนข้างสูง สำหรับการส่งเสริมการขาย และการโฆษณามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับความต้องการโทรศัพท์เคลื่อนที่ และยังพบว่า สินค้าโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นสินค้าฟุ่มเฟือย และสามารถทดแทนกันได้เป็นอย่างดี

วีรวรรณ ปรางแดง (2538 : 94-95) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์ 900 ระหว่างกลุ่มอาชีพอื่นในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เฉลี่ยประมาณ 1-7 ครั้งต่อวัน และใช้ระยะเวลาในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เฉลี่ยประมาณ 1-6 นาทีต่อครั้ง ช่วงเวลาที่มีผู้ใช้งานมากที่สุดคือ เวลา 17.01-21.00 น. รองมาคือเวลา 15.01-17.00 น. และช่วงเวลา 13.01-15.00 น. สถานที่ที่ใช้บริการมากที่สุดคือรถยนต์ วัดอุปกรณ์การใช้งานมากที่สุดคือ เพื่อใช้ในการติดต่อธุรกิจการงาน รองลงมาคือ เพื่อนัดหมายส่วนตัวและสนทนาทั่วไป ส่วนประโยชน์ในการใช้งานคือสะดวกรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร รองลงมาคือการพกติดตัวได้ และช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงาน นอกจากนี้ยังพบว่า พฤติกรรมการใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์ 900 ของผู้บริการกลุ่มนักธุรกิจแตกต่างจากผู้บริการกลุ่มอาชีพอื่น มีความพึงพอใจต่อการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ไม่สูงนัก และมีความเห็นว่าได้รับประโยชน์จากการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่สูง ส่วนนักธุรกิจผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์ 900 มีความพึงพอใจต่อการใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ไม่สูงกว่ากลุ่มอาชีพอื่น และผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์ 900 ส่วนใหญ่ตอบว่า สนใจบริการใหม่และบริการเสริม โดยบริการเสริมที่ต้องใช้มากที่สุดคือ บริการรับฝากข้อความอัตโนมัติ รองลงมาได้แก่ การรับฝากหมายเลขโทรกลับ การแจ้งหมายเลขโทรเข้า การสอบถามยอดค่าใช้บริการอัตโนมัติ ส่วนในกลุ่มที่ตอบว่าไม่สนใจ ส่วนใหญ่ตอบว่าเป็นเพราะบริการเดิมเพียงพอกับความต้องการหรือความจำเป็นในการใช้งาน และยังไม่แน่ใจประสิทธิภาพและคุณภาพของบริการใหม่ อีกทั้งยังต้องเสียค่าบริการเพิ่มไม่คุ้มกับค่าใช้จ่าย

ศศิธร อิทราญเวคิน (2538 : 76) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความนิยมใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่และแนวโน้มการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในประเทศไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการศึกษา พบว่า ชายและหญิงมีสัดส่วนการใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ชายคิดเป็นร้อยละ 58 ส่วนหญิงคิดเป็นร้อยละ 42 สำหรับอายุของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จะอยู่ในช่วงวัยทำงาน คือ ตั้งแต่ 25-40 ปี รวมเป็นร้อยละ 82.7 แบ่งเป็นช่วงอายุตั้งแต่ 25-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.7 และช่วงอายุ 30-40 ปีคิดเป็นร้อยละ 38 ในเรื่องของอาชีพ พบว่า อาชีพที่มีผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่มากที่สุดคือ อาชีพธุรกิจส่วนตัวและอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 26.7 รองลงมาคือ อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 20 ข้าราชการ ร้อยละ 16.7 และอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 10 ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจเลือกใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่กำหนดไว้ 7 ข้อ คือ คนรู้จักแนะนำ ดูจากโฆษณา ที่บ้านไม่มีโทรศัพท์ มีโทรศัพท์แต่ไม่เพียงพอ ความจำเป็นทางธุรกิจ ความสะดวกในชีวิตประจำวัน และปัญหาการจราจร ปรากฏว่ามีเพียง 3 ปัจจัยเท่า

นั้นที่มีความสัมพันธ์กับความนิยมใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ คือ ความจำเป็นทางธุรกิจ ความสะดวกในชีวิตประจำวัน และปัญหาการจราจร ข้อดีและคุณสมบัติของโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ดีในความรู้สึกของผู้ใช้บริการ คือ การช่วยแก้ปัญหาการติดต่อในยามฉุกเฉิน ประหยัดเวลาในการเดินทาง สะดวกในการพกพา การติดต่อรวดเร็ว

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล หวังพานิช (2511: 137) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน พฤติกรรมรวมทั้งประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ โดยอาศัยการฝึกอบรมหรือการสอน

นิภา เมธาวีชัย (2536 : 9) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของผู้เรียนเป็นตัวแสดงผล หรือการแบ่งกลุ่มของผู้เรียนออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามความรู้และความสามารถของผู้เรียน เป็นระดับ เก่ง ปานกลาง อ่อน

แมดดอกซ์ (Maddox. 1963 : 9) ได้ศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลเท่านั้น ยังขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพ

กูด (Good. 1973 : 7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ว่า หมายถึง ความสำเร็จ ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะหรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วซึ่งได้จากครูผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือทั้งสองอย่างรวมกัน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะหรือความสามารถของบุคคลที่แสดงถึงความสำเร็จในการเรียน อันเกิดจากความรู้หรือทักษะจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่เรียนมาแล้ว

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

คาร์ (Carr. 1956 : 93-94) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษาที่ลงทะเบียนวิชาเรียนในภาคเรียนที่ 1 ของปีการศึกษา 1951-1952 โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มที่เรียนดี และกลุ่มที่เรียนอ่อน โดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในมหาวิทยาลัยเป็นเกณฑ์การแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจปัญหาค้างนี้ เป็นแบบสำรวจปัญหาของมูนนี่ (Mooney Problem check list) ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีผลต่อการเรียนต่ำจะมีปัญหาการเรียนสูง ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงจะมีปัญหาอื่นๆ มากกว่าปัญหาทางการเรียน

ริงเนสส์ (Ringness. 1968 : 141) ศึกษาเกี่ยวกับเด็กระดับ 9 พบว่า พวกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางด้านครอบครัวและโรงเรียน คือ ขาดวินัย มีความพลุ่งพล่านทางอารมณ์

และมีอาการทางประสาทมากกว่าพวกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เพราะพวกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ ควบคุมตัวเองได้ เข้าสังคมได้ดีและมีความอดทนทางด้านอารมณ์และจิตใจ

2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

วัฒนา พุ่มเล็ก (2513 : 97) ศึกษาอิทธิพลขององค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาการคบเพื่อน ปัญหาครอบครัว และแผนงานในอนาคตมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คมเพชร จิตรสุกุล (2515 : 90) ได้ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัวและกิจกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับชั้นสูงปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะมีปัญหามากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

สมทรง สุวรรณเลิศ (2514 : 46) ได้กล่าวว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำหรือยากจนมักจะมีปัญหามากทั้งด้านร่างกายและจิตใจและนำไปสู่ปัญหาความประพฤติ ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีผลเสียต่อการเรียน และต่อปัญหาทางด้านอารมณ์ และสุขภาพ ชูพิกุลชัย และคนอื่น ๆ (ม.ป.ป. : 108) กล่าวว่า สาเหตุที่ฐานะทางเศรษฐกิจมีส่วนเกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตนี้อาจเป็นเพราะฐานะทางเศรษฐกิจด้อย่อมหมายถึงการมีความรู้สึกมั่นคงในตัวเอง จึงทำให้มีความกดดันน้อย บุคคลไม่ต้องทนทุกข์อยู่กับภาวะเครียด หรือมีข้อขัดแย้งในใจมากมายนัก

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2529 : 167) กล่าวว่า ครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวย เด็กสามารถใช้จ่ายฟุ่มเฟือย พ่อแม่มีฐานะทางสังคมมากจนกระทั่งไม่มีเวลาอยู่ดูแลอบรมลูกได้เท่าที่ควรจนทำให้เด็กกลายเป็นเด็กอหังการนอกบ้าน เพราะเด็กมีสิ่งอำนวยความสะดวก คือ เงิน รถยนต์ และบางครั้งมีอาวุธเป็นเครื่องมือ

ประดินันท์ อุปรมัย (2532 : 263) กล่าวว่า ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีภาระหน้าที่โดยตรงต่อการหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว จำเป็นต้องให้เวลากับครอบครัวไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการอย่างเพียงพอ ขาดโอกาสที่จะแสวงหาความบันเทิงเพื่อผ่อนคลายความเครียด อย่างไรก็ตาม ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง หัวหน้าครอบครัวมีภารกิจต้องทำงานมาก และมีเงินมากพอที่จะจ้างผู้อื่นมาเลี้ยงดูเด็กแทนตนทำให้

การอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็นไปตามอารมณ์ และลักษณะนิสัยของผู้เลี้ยงมากกว่าจะคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับเด็ก นอกจากนี้ บิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจำนวนไม่น้อยที่เลี้ยงลูกแบบตามใจทุกอย่าง และปกป้องลูกมากเกินไปทำให้เด็กขาดความเข้าใจในสิ่งที่ควรและไม่ควรเอาแต่ใจตนเอง

สิปปนนท์ เกตุทัต (2533 : 168-175) กล่าวว่า การพัฒนาความเจริญก้าวหน้าเชิงวัตถุก่อให้เกิดผลกระทบตามมามากมาย ไม่ว่าทางด้านวัตถุหรือจิตใจ โดยเฉพาะพัฒนาการความรู้สึกนึกคิดของเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ที่มีต่อสังคม ปัจจุบันซึ่งเสนอเป็นภาพลักษณ์ได้ 3 กลุ่มคือ เด็กที่มีครอบครัวฐานะปานกลางขึ้นไปเป็นกลุ่มที่มีโอกาสในสังคมและได้เปรียบกว่าเด็กกลุ่มอื่น เด็กย่อมมีแรงจูงใจและโอกาสทางการศึกษาดีกว่ากลุ่มอื่น แต่หากอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีมาก ความต้องการเชิงวัตถุได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอหรืออาจมากเกินไปจนความต้องการ ขาดความอบอุ่นทางจิตใจ พ่อแม่ไม่มีเวลาเอาใจใส่ การศึกษาทางจิตวิทยากล่าวว่า เด็กเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะดิ้นรนหัดรับการเอาใจใส่เชิงลบ เมื่อเขาทำผิด ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวเศรษฐกิจใหม่เป็นเด็กที่เคยยากจน ด้อยโอกาสในสังคม แต่พ่อแม่ร่ำรวยขึ้นเนื่องจากที่ดินอยู่ในเขตความเจริญทางเศรษฐกิจ เมื่อขายที่ดินก็มักจะอพยพมาใช้ชีวิตอยู่ในเขตชุมชน ใช้เงินแสวงหาความสุขทางวัตถุ มีแนวโน้มเอียงที่จะฟุ้งเฟ้อใช้จ่ายเงินอย่างไม่รู้คุณค่า

จากที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำจะมีลักษณะควบคุมตนเอง มีแนวโน้มที่เป็นเด็กเกเรมีปัญหาต่อสังคม รวมถึงปรับตัวอยู่ในสังคมไม่ดี ชอบแยกตัวเองและมีอารมณ์ไม่มั่นคง ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลางจะมีความรู้ในการอบรมสั่งสอนบุตร มีการตระหนักถึงคุณค่าของการศึกษาและการมีทักษะทางสังคม

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

การริสัน และคนอื่น ๆ (Garrison and others. 1964 : 403-407) ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบอันมีผลต่อผลการเรียนของนักเรียน พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อการเรียนของนักเรียนมาก เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำย่อมขาดประสบการณ์ต่างๆ ในอันที่จะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้เด็กเกิดปัญหาอันเป็นอุปสรรคต่อการเรียน

แกริสัน คิงสตัน และแมคโคแนลด์ (Garrison, Kingston and McDonald. 1966 : 415) ได้ศึกษาฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นองค์ประกอบที่ทำให้เด็กเรียนได้ดีหรือไม่ดี โดยพบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมต่ำ ย่อมจะขาดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยในการเรียนรู้ ผลงานวิจัยของแกริสัน และคณะ แสดงว่า ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของครอบครัวมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สมศักดิ์ บรรเทงสุข (2510 : 247–249) ได้สำรวจสภาพทั่ว ๆ ไปทางเศรษฐกิจและสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนเพื่อศึกษาดูว่าข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายได้ของครอบครัวนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหา และความต้องการของนักเรียนอย่างไรบ้าง โดยได้ศึกษาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร พบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน ประสบปัญหาแตกต่างกัน

ทิพาพรรณ จันทรพิบูลย์ (2510 : 54–56) ได้ศึกษาถึงปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี จำนวน 120 คน ผลการศึกษา พบว่า ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนนั้น ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในบ้าน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นต้น และพบว่า ฐานะของครอบครัวที่แตกต่างกัน ทำให้ลักษณะของปัญหาที่เด็กประสบแตกต่างกันด้วย

จริยา เสนุดร และคนอื่น ๆ (2527 : 83) ได้วิจัยองค์ประกอบบางประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาทั่วประเทศ พบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวนักเรียน การศึกษาของบิดามารดา และอาชีพของบิดามารดาเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

อรพินท์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ (2532 : 55–56) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีสัมพันธ์กับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนวัยรุ่นที่ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกันมีความสามารถในการปรับตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ครอบครัวมีฐานะเศรษฐกิจสูงจะมีความสามารถในการปรับตัวดีกว่านักเรียนที่ครอบครัวมีฐานะเศรษฐกิจต่ำ นักเรียนวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีสมาชิกภายในครอบครัวแตกต่างกันมีความสามารถในการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ร่วมกับบิดามารดา ญาติพี่น้อง มีความสามารถในการปรับตัวดีกว่าวัยรุ่นที่อาศัยอยู่กับบิดามารดาโดยเฉพาะ นอกจากนี้ยังพบว่า ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง และสภาพแวดล้อมทางบ้านต่างมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวของวัยรุ่น

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ผ่องศรี เกียรติเลิศนภา (2526 : 106) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดจะมีอิทธิพลมากต่อความคิดเห็นกับวิชาชีพของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของแอสติน (Astin. 968 : 187) ที่ว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกสาขาวิชาและอาชีพ และสอดคล้องกับความคิดเห็นของแคนเทล (Cantell. 1976 : 4912–A) ที่ว่าการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และค่านิยมของนักศึกษาได้รับอิทธิพลจากเพื่อนเช่นเดียวกัน

จิตนา ยูนิพันธ์ (2527 : 61) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เพราะ สถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวหรือจับกลุ่มกันของนักศึกษา ซึ่งลักษณะของกลุ่มจะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนมักจะมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีไปด้วย

สมชาย วัฒนกุล (2530 : 86-88) กล่าวถึง ปัญหาสำคัญที่วัยรุ่นประสบ ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการคบเพื่อนทั้งในการคบเพื่อนเพศเดียวกัน และเพื่อนต่างเพศ ปัญหาการปฏิบัติตนกับเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ ปัญหาเหล่านี้อาจส่งผลให้บางคนอาจจะประสบปัญหาทางการศึกษาได้

สุปัญญา กิตติสาร (ดาระณี พัฒนศักดิ์ภิญโญ. 2533 : 3 ; อ้างอิงจาก สุปัญญา กิตติสาร. 2529) กล่าวว่า การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต้องให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้โดยครูจะต้องให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น และแสดงความสามารถมากที่สุด มีความสัมพันธ์และไว้วางใจกันและกัน ระหว่างเพื่อนและครูโดยสามารถเรียนรู้จากการทำกิจกรรมร่วมกัน มีบรรยากาศแห่งการยอมรับซึ่งกันและกัน ส่งเสริมความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ในการเปลี่ยนแปลง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กล่าวคือ ให้ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนของตนเอง มีความเข้าใจและวิเคราะห์ความรู้สึกจากประสบการณ์ในชีวิต ครูเป็นผู้นำความรู้มาสนับสนุนประสบการณ์ของนักเรียนและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของนักเรียนในชั้น

รวีวรรณ ชุมชัย (2536 : 90) กล่าวว่า นักเรียนวัยรุ่นจะเรียนรู้ ปรัชญาหรือ และเชื่อถือเพื่อนมากกว่าผู้ใหญ่และญาติพี่น้อง เมื่อสังคมกลุ่มเพื่อนดี นักเรียนก็จะได้รับอิทธิพลจากเพื่อนไปด้วยหากพฤติกรรมด้านสังคมกลุ่มเพื่อนไม่ดี ก็จะส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายจิตใจและการเรียนรู้ของนักเรียน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า เพื่อนเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนลักษณะของกลุ่มเพื่อนจะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อสังคมกลุ่มเพื่อนนักเรียนดีก็จะได้รับอิทธิพลไปด้วย แต่พฤติกรรมของสังคมกลุ่มเพื่อนไม่ดี ก็จะส่งผลทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

4.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

กรอนแลนด์ (สุรัช โกติยะกุล. 2526 : 32 ; อ้างอิงจาก Grounlund. 1956) ศึกษาปัญหาในการปรับตัวของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นที่ประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนและสภาพแวดล้อม มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความขัดแย้งในกลุ่มเป็นเหตุให้การเรียนไม่มีประสิทธิภาพ เกิดความตึงเครียดทางอารมณ์และไม่มีความสุข

อูลแมน (สุรศักดิ์ อัครอารีสุข. 2544 : 49 ; อ้างอิงจาก Ulman. 1957) ได้ระบุว่า วัยรุ่นที่มีปัญหาสัมพันธภาพกับเพื่อน จะมีปัญหาการเรียนในโรงเรียน และมีปัญหาทางอารมณ์ เช่น เมื่อผลการเรียนไม่ดี จะมีอารมณ์ตึงเครียด และไม่มีความสุข

เกสส์ (Glssess. 1996 : 113-A) ได้ศึกษาพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของนิสิตหญิงที่อยู่หอพัก จำนวน 111 คน กลุ่มทดลองอยู่หอพักหนึ่ง 52 คน กลุ่มควบคุมอยู่อีกหอพักหนึ่ง 59 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้โปรแกรมสัมพันธภาพระหว่างบุคคล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดความสัมพันธภาพและทัศนคติ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การทดลองของแมนวิทนี (The Mann-Whitney U test) และไค สแควร์ (Chi-Square) ผลปรากฏว่ากลุ่มทดลองมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เดอคอสเตอร์ (Decoster. 1981 : 5789-A) ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยม พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

4.2.2 งานวิจัยในประเทศ

มาลินี อยู่โพธิ์ (2525 : 61) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาการปรับตัวทางสังคมด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอินทราคม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2525 ผลการศึกษา พบว่า ปัญหาการปรับตัวของกลุ่มทดลองลดลงกว่าก่อนการได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมบัติ วัจนะสารการกุล (2524 : 117) ได้ศึกษาทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมสถาบันการศึกษาเอกชน ทางด้านสภาพแวดล้อม กลุ่มเพื่อน พบว่า นักศึกษาใช้เวลาว่างไม่ถูกต้อง อาจเป็นเพราะอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนชักจูงไปในทางที่ไม่ถูกต้องและไม่เกิดประโยชน์แก่นักศึกษา

บุญศรี จิงธนาเจริญเลิศ (2530 : 46) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวต่อเพื่อนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มมีการปรับตัวกับเพื่อนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยสรุปได้ว่า บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข จะต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น มีการปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อน สังคม และสิ่งแวดล้อมได้ดี ส่งผลให้มีแนวโน้มในการเรียนสูงขึ้นและการมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะถ้าวัยรุ่นประพฤติปฏิบัติกับเพื่อนได้อย่างเหมาะสมทำให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อน สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้เป็นอย่างดี จะทำให้วัยรุ่นรู้สึกอบอุ่นใจ มีความมั่นใจ เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

นักจิตวิทยาและนักการศึกษา ได้ให้ความหมายของคำว่า “แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์” ไว้แตกต่างกันดังนี้

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1953 : 110-111) ได้ให้นิยามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม (Standard of Excellence) หรือทำดีกว่าบุคคลอื่น พยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เกิดความรู้สึกสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จและมีความวิตกกังวลเมื่อทำไม่สำเร็จหรือประสบความล้มเหลว

แอทคินสัน (สุพจน์ สิ้นสุวงศ์วัฒน์, 2527 : 10 ; Atkinson, 1966 : 240-241) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้น เมื่อบุคคลรู้ตัวว่า การกระทำของตนเองจะต้องได้รับการประเมินจากตัวเองหรือบุคคลอื่น โดยเทียบกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม ผลจากการประเมินอาจเป็นสิ่งที่พอใจเมื่อกระทำได้สำเร็จ

ฮิลการ์ด (Hilgard, 1967 : 153) เน้นความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีการกระทำเพื่อบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยม

ลินด์เกรน (Linndgren, 1967 : 31-34) เน้นความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในรูปของความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) หรือเขียนย่อเป็น (n-Ach) ความต้องการดังกล่าวเป็นความต้องการที่เปรียบเทียบกับความต้องการขั้นสูงของมาสโลว์ (Maslow) เรียกว่า ความต้องการตระหนักในความสามารถแห่งตน (Self-Actualization) ซึ่งเป็นความต้องการที่จะเข้าใจตนเองทั้งในด้านความสามารถ ความถนัดรวมถึงศักยภาพอื่น ๆ และมีความปรารถนาที่จะใช้ความสามารถและศักยภาพนั้นอย่างเต็มที่

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2523 : 17) ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นความต้องการของบุคคลที่จะฟันฝ่าอุปสรรคโดยไม่ย่อท้อ และต้องการทำงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุชาติ สุธรรมรักษ์ (2531 : 186-187) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หรือความมุ่งมั่นที่จะประสบผลสำเร็จ ความพยายามฟันฝ่าอุปสรรคในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เอาชนะคนอื่นหรือความต้องการที่จะเพิ่มศักดิ์ศรีของตนเอง ซึ่งความต้องการเหล่านี้เป็นแรงจูงใจให้เกิดการกระทำและนำมาซึ่งสัมฤทธิ์ผล

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2537 : 123) กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศที่ตนเองวางไว้

สุกัญญา แยมยิม (2541 : 22) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความปรารถนา หรือความพยายามที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาศัยศักยภาพของตนเองมากระตุ้นหรือ

ผลักดันให้กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่จะมุ่งแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2537 : 140) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความต้องการที่จะกระทำการต่าง ๆ ทั้งในหน้าที่การงานและเรื่องราวส่วนตัว ให้สำเร็จลุล่วง

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาหรือแรงผลักดันที่ทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะทำการต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างดีเยี่ยม โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่าง ๆ

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

5.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ไมเออร์ (Myer. 1965 : 355-363) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สมรรถภาพทางสมอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 524 คน พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฟรัสต์ (Frust. 1966 : 927-933) ได้ศึกษาเพื่อใช้แบบทดสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 9 จำนวน 228 คน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดี

รัสเซลล์ (Russell. 1969 : 263-266) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกรด 9 โดยใช้แบบทดสอบ California Achievement Test วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาเลขคณิต ภาษา และการอ่าน ปรากฏว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กันสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ซอง (Song. 1971 : 257) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกษตรกรรมในเกาหลี จำนวน 1,460 คน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทุกวิชาที่เรียน

โบโลคอฟสกี (จำรูณ เทียมธรรม. 2544 : 54 ; อ้างอิงจาก Bolocofsky. 1980 : 213-217) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศในห้องเรียนที่มีการแข่งขันในห้องเรียน กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 10 จำนวน 210 คนในรัฐโคโลราโด ผลการวิจัย พบว่า บรรยากาศในห้องเรียนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บรรยากาศในห้องเรียนที่มีการแข่งขัน ทำให้มองเห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ผู้เรียนตื่นตัวอยู่เสมอ เป็นการเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการเรียน เป็นผลดีกว่าการเรียนในสภาพบรรยากาศที่ไม่มีการแข่งขัน

5.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อรพินทร์ ชูชม (2522 : 25) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากสามโปรแกรม คือ โปรแกรมวิทย์-คณิต โปรแกรมศิลป์-ภาษา และโปรแกรมศิลป์-คณิต ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโปรแกรมศิลป์-ภาษาและโปรแกรมศิลป์-คณิตได้

บุญชม ศรีสะอาด (2524 180–182) ได้ศึกษารูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า การที่นักเรียนแต่ละคนมีความตั้งใจเรียนต่างกัน สาเหตุหนึ่งมาจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนแตกต่างกัน นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะตั้งใจเรียนและประสบผลสำเร็จในการเรียน ซึ่งตรงกันข้ามกับนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะขาดความสนใจ ไม่ตั้งใจเรียน

วันชัย ดนัยตโมนุท (2536 : 82–84) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความมานะพยายามในการศึกษาเล่าเรียนให้บรรลุผลไปได้ด้วยดี และมีความเพียรพยายามสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

ฝน แสงสิงแก้ว (2521 : 5) สุขภาพจิต คือ สภาพของชีวิตที่เป็นสุข ผู้มีอารมณ์มั่นคง สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงมาก ๆ ได้ มีสมรรถภาพในการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นด้วยความพอใจ สุขภาพจิตนี้ตั้งต้นมาจากครอบครัว การพัฒนาจิตใจของเด็กจากพ่อแม่ที่ดีพร้อมด้วยความรัก ความเข้าใจ และเห็นใจ คือยอดของการสร้างสุขภาพจิตที่ดี และป้องกันสุขภาพจิตที่เสื่อมในผู้ใหญ่ในเวลาต่อมา

สุรางค์ จันทน์เอม (2527 : 2) กล่าวว่า สุขภาพจิต คือ สุขภาพของจิตใจของมนุษย์หรือการมีสภาพจิตที่ดี เช่น มีจิตใจเบิกบานแจ่มใสอยู่เสมอ ไม่มีความวิตกกังวลใด ๆ มีแนวความคิดถูกต้อง ส่วนบุคคลที่มีสุขภาพจิตเสื่อม ย่อมหมายถึงบุคคลที่มีสุขภาพจิตผิดปกติ มีความกังวลทุกข์ร้อนอยู่เสมอ ตลอดจนมีแนวความคิดพฤติกรรมผิดไปจากปกติ

สุภา มาลากุล ณ อยุธยา (2527 : 69) กล่าวว่า สุขภาพจิต หมายถึง คุณภาพ หรือสุขภาพ การนึกคิด มีรูปแบบการนึกคิดไปทางบวก ไม่ยึดมั่นในความคิด ความรู้สึก ค่านิยมเฉพาะตน ไม่มุ่งโทษผู้อื่น แต่จะแก้ปัญหาโดยตรง มีพฤติกรรมเหมาะสมกับเพศ วัย และ สิ่งแวดล้อมโดยตรง ไม่มีความคับข้องใจมากนัก

กรมการแพทย์ (2529 : 3) ได้ให้ความหมายสุขภาพจิตว่า เป็นจิตใจของบุคคลที่สามารถแก้ปัญหาสามารถปรับตัวและปรับจิตใจได้อย่างเหมาะสมกับสังคมและสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง และเสริมว่าในการดำเนินชีวิตบุคคลย่อมต้องเผชิญความทุกข์ ความตึงเครียด ความไม่พอใจ ความผิดหวัง แต่ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีจะสามารถแก้ปัญหา หรือผ่อนปรน และหาทางออกที่เหมาะสม

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 6) ได้ให้ความหมายของสุขภาพจิตไว้ว่า สุขภาพจิต หมายถึง ความสมบูรณ์ทางจิตใจของมนุษย์ ซึ่งจะช่วยให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ปราศจากโรคจิต โรคประสาท มีความสามารถในการปรับตัวในสังคมได้อย่างเหมาะสม มีความมั่นคงทางใจ มีสมรรถภาพในการทำงาน มีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่น และสามารถทำประโยชน์ให้แก่ตนเองและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมประสงค์ โอวาทกา และฉวีวรรณ สัตยธรรม (2539 : 42) ได้ให้ความหมายของสุขภาพจิตไว้ว่า เป็นภาวะที่บุคคลมีความพึงพอใจกับสภาพที่ตนเองได้ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการกระทำต่าง ๆ ซึ่งทำให้ผู้ที่อยู่รอบตัวมีความสุข อบอุ่น ยอมรับผู้อื่นและเป็นตัวของตัวเอง พร้อมทั้งจะเผชิญปัญหาต่างๆ โดยไม่ท้อแท้ ใช้สติปัญญาอย่างสุขุมเพื่อแก้ปัญหา มากกว่าการใช้อารมณ์ คิดถึงประโยชน์ในระยะยาวมากกว่าเฉพาะหน้า

กลาสเซอร์ (Glasser. 1960 : 187-189) ได้ให้ความหมายสุขภาพจิตว่า เป็นความรับผิดชอบ เป็นความสามารถของบุคคลที่จะสนองความต้องการต่าง ๆ ได้สำเร็จ โดยไม่ขัดขวางกับคนอื่นและสนองความต้องการต่าง ๆ ของเขาโดยที่ความต้องการพื้นฐานนั้นจำแนกได้ 2 ประการ คือ ความต้องการที่จะรักและต้องการเป็นที่รักของคนอื่น กับความต้องการว่าตนเองมีค่าทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

มูลี (Mouly. 1965 : 165-167) กล่าวว่า สุขภาพจิต หมายถึง การกระทำพฤติกรรมที่เหมาะสม เพื่อสนองความต้องการของบุคคล เป็นการลดความตึงเครียดทางอารมณ์ เพื่อการปรับตัว เพื่อสัมพันธภาพอันดีระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม

เบอร์นาร์ด (Bernard. 1970 : 17) ได้ให้ความหมายของสุขภาพจิต หมายถึง ความสามารถพิเศษในการปรับตัวของบุคคลเพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์ มีความพอใจ สุขใจ และพฤติกรรมนั้นไม่ขัดต่อสังคม คนมีสุขภาพจิตดีจะสามารถจะเผชิญและยอมรับความเป็นจริงในชีวิต สุขภาพจิตของบุคคลจะดีที่สุด เมื่อบุคคลนั้นยอมรับความสำเร็จของตนเองตามสภาพความเป็นจริง และความสามารถของตนเองด้วยความพอใจ โดยได้รับความกระทบกระเทือนหรือความคับข้องใจน้อยที่สุด บุคคลจะมีสุขภาพจิตในขั้นที่น่าพอใจ ถ้าบุคคลนั้นไม่ตึงเครียดต่อความไม่สมหวัง จะไม่มีปฏิกิริยาต่อต้านรุนแรง แต่จะรักษาไว้ซึ่งความมีเหตุผล มีการแสดงออกเหมาะสมกับกาลเทศะ

แคพแลน และคนอื่น ๆ (Kaplan and others. 1980 : 285) ได้ให้ความหมายของสุขภาพจิตไว้ว่า สุขภาพจิต หมายถึง ภาวะของอารมณ์ที่สมบูรณ์ของบุคคลที่จะสามารถปรับและอยู่อย่างเป็นสุขภายในสังคม มีความพึงพอใจในความเป็นตัวของตัวเอง และความสำเร็จของตน

ความหมายของสุขภาพจิตที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า สุขภาพจิต หมายถึง การมีชีวิตที่เป็นสุข มีสมรรถภาพในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี มีความสนุกสนานร่าเริง

สามารถทำประโยชน์ให้แก่ตนเองและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันมีรากฐานมาจากครอบครัวที่พร้อมด้วยความรัก ความเข้าใจ สามารถที่จะเผชิญปัญหาได้ และปรับตัวให้เข้ากับสังคม สิ่งแวดล้อมและอาชีพการงานได้เป็นอย่างดี

ความสำคัญของสุขภาพจิต

คนทั่วไปมักเข้าใจว่า สุขภาพจิต หมายถึง เป็นผู้มีร่างกายแข็งแรง และสมบูรณ์เท่านั้น แต่ความเป็นจริงแล้ว การที่คนจะมีสุขภาพจิตดีนั้น จะต้องประกอบไปด้วยความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจตลอดจนความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางสังคมได้ด้วย และเป็นที่ตระหนักกันดีว่าสภาพทางสังคมได้แปรเปลี่ยนแตกต่างกันไปตามวัน เวลา ที่ได้เปลี่ยนแปลงไป มีความสับสน วุ่นวาย และมีความสลับซับซ้อนขึ้น อันเนื่องมาจากภายนอกและภายในประเทศ ความเจริญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น โทรศัพท์ วิทยุ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ เครื่องยนต์กลไกต่าง ๆ ตลอดจนเครื่องมือสื่อสาร และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต ความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุ ความเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ทางการเมือง การปกครอง ฯลฯ ทำให้กระทบกระเทือนต่อความสงบสุขในการดำเนินชีวิต สังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่เต็มไปด้วยการต่อสู้ชิงดีชิงเด่นเพื่อความอยู่รอด อันเนื่องมาจากความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ภาวะการเช่นนี้ ทำให้คนประสบความยุ่งยาก สับสน วุ่นวายในการปรับตัวเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติสุข ความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันของมนุษย์นี้ไม่พ้นการเกิด แก่ เจ็บ ตาย ความสมหวัง ความผิดหวัง ความดีใจหรือเสียใจ ความทุกข์และความสุข การเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอจะมีผลกระทบต่องจิตใจ เกิดความเครียด ทำให้เกิดเป็นปัญหาด้านสุขภาพจิต

จากการสำรวจขององค์การอนามัยโลก พบว่า ประชากรอย่างน้อย 500 ล้านคน หรือ 1 ใน 10 ของประชากรโลก กำลังมีอาการผิดปกติทางจิต ประชากรกว่า 500 ล้านคน กำลังมีปัญหาทางจิตอย่างรุนแรง ประชากร 155 ล้านคน มีอาการทางประสาท ประชากร 120 ล้านคน ปัญญาอ่อน ประชากร 100 ล้านคน มีความผิดปกติทางด้านอารมณ์ ประชากร 16 ล้านคนเป็นบ้า (ไกล์หมอ. 2538 : 20) จากสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าคนทุกวันนี้กำลังประสบปัญหาสุขภาพจิต ซึ่งถ้าคนกลุ่มใดหรือชุมชนใดมีมาก หรือมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ นั้น ย่อมแสดงถึงสภาวะสุขภาพจิตของคนในชุมชน ในขณะนั้นกำลังเสื่อม ควรได้รับความช่วยเหลือแก้ไข

ลักษณะสุขภาพจิตของครู

วีระ ไชยศรีสุข (2533 : 61) ได้กล่าวว่า สุขภาพจิตครูประกอบไปด้วย

1. ลักษณะของครูที่มีสุขภาพจิตดี ได้แก่
 - 1.1 มีความกระตือรือร้น สนใจนักเรียน และกิจกรรมในโรงเรียน
 - 1.2 มีความสามารถที่จะแสดงความร่วมมือ ความเป็นมิตร และความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่น
 - 1.3 ยอมรับในความผิดพลาด หรือความบกพร่องของตนเอง

1.4 มีความอดทน ความเมตตา กรุณา ความเข้าอกเข้าใจ ความจริงใจ และความยุติธรรมกับนักเรียน

1.5 ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างสุภาพ และเป็นประชาธิปไตย

1.6 รู้จักยกย่องชมเชยนักเรียนที่กระทำความดี

1.7 แสดงออกซึ่งกริยามารยาทอันดีงาม

1.8 สามารถช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนทั้งปัญหาการเรียน และปัญหส่วนตัว

1.9 มีความประพฤติและการปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เพื่อนครู นักเรียนและผู้อื่น

1.10 แสดงความคิดเห็น ความเชื่อ และเจตคติที่ดี

1.11 มีอารมณ์ขันที่ดี สามารถแสดงความรู้สึกละเล่นได้อย่างเหมาะสม

1.12 มีสุขภาพทางกายดี คล่องแคล่ว ว่องไว และกระฉับกระเฉง

1.13 มีความสนใจในกีฬา การแสดงทางศิลปะ และกิจกรรมทางสังคมวัฒนธรรมอื่น ๆ

สำหรับครูที่มีสุขภาพจิตเสื่อมนั้น จะสังเกตได้จากลักษณะดังต่อไปนี้ คือ อารมณ์เสียอย่างไม่มีเหตุผล ไม่มีความอดทน อดกลั้น ไม่ยุติธรรม เรียกร้องสิ่งตอบแทนอยู่เสมอ ขาดความเป็นมิตร ขาดความมีเสน่ห์ ขาดความน่ารัก ไม่มีความยืดหยุ่น ขาดความเมตตา กรุณา มีท่าทางอวดดี ทะนงตน หยิ่ง จุกจิกจู้จี้ เจ้าระเบียบ และเป็นคนประเภทสมบูรณ์ที่สุด (Perfectionnist)

2. ครูเป็นสมาชิกคนหนึ่งในสังคม เช่นเดียวกับคนอื่น ๆ ในยุคปัจจุบันที่จะต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ อันเป็นสาเหตุของสุขภาพจิตเสื่อม สาเหตุที่ทำให้ครูมีสุขภาพจิตเสื่อม ได้แก่

2.1 ขาดเจตคติและวิญญานของความเป็นครู

2.2 เกิดความขัดแย้งกับผู้บริหารโรงเรียน หรือกับเพื่อนครูด้วยกัน

2.3 ไม่ได้รับสวัสดิการเพียงพอทั้งที่เกี่ยวกับอาชีพและส่วนตัว บ้านพักครูไม่มี การเบิกค่ารักษาพยาบาลช้า ขาดแคลนอุปกรณ์การสอน ฯลฯ

2.4 การไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม

2.5 งานในโรงเรียนของครูมีมากเกินไป มีลักษณะจำเจ ซ้ำซาก น่าเบื่อหน่าย

2.6 รายได้ของครูไม่เพียงพอ และไม่เกิดความสมดุลกับค่าครองชีพที่สูงขึ้นในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูที่มีปัญหาเรื่องนี้คือ ครูในระดับประถมและระดับมัธยม

2.7 การันทนหาการไม่เพียงพอ ไม่มีเวลาออกกำลังกาย หรือไม่ร่วมกิจกรรมทางสังคมวัฒนธรรมต่าง ๆ

2.8 การเผชิญกับนักเรียนที่มีปัญหาสุขภาพจิตบ่อย ๆ พลอยทำให้ครูมีสุขภาพจิตเสียตามไปด้วย

2.9 ไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าจากผู้บริหาร

2.10 ขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน

2.11 มีปัญหาด้านครอบครัว

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

6.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แคปแลน และโอเดีย (Kaplan and O'dea. 1953 : 351-354) ได้ทำการวิจัยว่ามีสาเหตุอะไรบ้างที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจิตของครูเกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยให้ครูเขียนรายการเกี่ยวกับสภาพการทำงานที่จะทำให้เกิดความไม่พอใจ และจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ในการทำงานของครูนั้น ถ้ามีภาระหน้าที่มากเกินไป สภาพแวดล้อมต่าง ๆ เช่น อาคาร สถานที่ ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ในการสอน ไม่เหมาะสมหรือเพียงพอ และอาจทำให้เกิดความไม่พอใจ อันจะเป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตของครูเป็นอย่างมาก

ไคร์เรียโก และซัทคลิฟ (Kyriacou and Sutcliffe. 1978 : 185) ได้ทำการสำรวจความเครียดของครูจำนวน 257 คน จากโรงเรียนมัธยมขนาดกลาง 16 แห่ง ในประเทศอังกฤษ ผลการสำรวจ พบว่า ครูร้อยละ 19.9 มีความเครียดที่รุนแรงมาก และในปีต่อมาได้ทำการสำรวจความเครียดของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาอีกครั้ง พบว่า ครูร้อยละ 23.4 มีความเครียดที่สูงมาก นอกจากนี้ยังพบว่า ความเครียดมีความสัมพันธ์กับประวัติของครู ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์ในการสอน ตำแหน่งหน้าที่ในโรงเรียน

ฟิตเลอร์ (Feitler. 1980 : 456-457) ได้ทำการศึกษาครูจำนวน 3,300 คน ในระดับชั้นที่ 12 ปรากฏว่า ครูถูกกดดันเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็ก และสาเหตุความเครียดอันดับ 1 ของครูมาจากนักเรียนเพียงคนเดียว หรือ 2 คน ซึ่งมีความประพจน์ไม่เรียบร้อยมากกว่าการขาดวินัยของนักเรียนทั้งหมดในชั้นเรียนหรือนักเรียนทั้งโรงเรียน และยังมีตัวแปรทางด้านอื่นที่ทำให้ครูมีความเครียด เช่น เงินเดือนต่ำ ขาดโอกาสความก้าวหน้า และการแบ่งชั้นเรียนของนักเรียน

โฮมสตรอม และคนอื่น ๆ (Holmstrom and others. 1987 : 1-202) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเจ็บป่วยทางจิตและสุขภาพจิตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ฟินแลนด์ เป็นเวลา 13 ปี ผลการศึกษาพบว่า ความเจ็บป่วยทางจิตมีมากขึ้นตามอายุ เพศชายต่างกับเพศหญิง นักศึกษาหญิงจะเชื่อเรื่อง Tradition ส่วนนักศึกษาชายจะสนใจความเป็นอยู่ในสังคมและ มนุษย์สัมพันธ์มากกว่า การเจ็บป่วยทางจิตของนักศึกษาชายมักแสดงออกมาในรูปของอาการทางกาย ส่วนนักศึกษาหญิงแสดงออกในรูปของความกลัวและความวิตกกังวล

6.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ศุภลักษณ์ เกื้อวรกุลทัย (2525 : 36) ได้ศึกษาสุขภาพจิตของครูในเขตแทรกซึมของผู้ก่อการร้ายในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 3 จังหวัด คือ ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส พบว่า ครูในเขตแทรกซึมของผู้ก่อการร้ายมีปัญาสุขภาพจิตมากกว่าครูนอกเขตแทรกซึม ครูสตรีในเขตแทรกซึมมีปัญาสุขภาพจิตมากกว่าครูชาย ครูที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี มีแนวโน้มจะมีปัญาสุขภาพจิตมากกว่าครูที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี และ 50 ปีขึ้นไป ครูที่สอน 1-3 ปี มีปัญาสุขภาพจิตมากกว่าครูที่สอน 5-6 ปี และ 10 ปีขึ้นไป

หทัยทิพย์ ควรสุภา (2525 : 91-93) ได้ศึกษาสุขภาพจิตของครูแนะแนวโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 150 คน พบว่า สุขภาพจิตของครูแนะแนวอยู่ในเกณฑ์ผิดปกติ จำนวนมากกว่าปกติในบุคลิกลักษณะ 4 ด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ ความเก็บกดทางอารมณ์ร้อยละ 64 ความอ่อนน้อมยอมตามร้อยละ 64 ความวิตกกังวลร้อยละ 62 ความอ่อนไหวของจิตใจร้อยละ 60.67 และผลการเปรียบเทียบสุขภาพจิตของครูแนะแนวทั้ง 4 ด้าน โดยแยกตามอายุ ประสบการณ์ คุณวุฒิ สภาพสมรส และขนาดโรงเรียน ปรากฏผลว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุธน คงคาชนะ (2527 : 67) ได้ศึกษาสุขภาพจิตของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า รายได้ครู อาจารย์ โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีอิทธิพลต่อสุขภาพจิตของครู อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศักดิ์ชัย นิรัญทวี (2532 : 168) ได้ศึกษาความแปลกแยกกับพฤติกรรมการทำงานของครูสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูที่มีความเชื่ออำนาจในตนเองสูงจะมีปัญหาด้านสุขภาพจิตน้อย (คะแนนจากการวัดสุขภาพจิตต่ำแสดงว่ามีสุขภาพจิตดี) และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติที่ดีต่อสภาพการทำงานในระดับสูงด้วย

นลินรัตน์ อภิชาติ (2536 : 107-110) ได้ศึกษาสุขภาพจิตของครูซึ่งสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูจำนวน 158 คน ผลการศึกษาพบว่า ครูซึ่งสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีสุขภาพจิตที่อยู่ในระดับปกติ ครูชายมีสุขภาพจิตแตกต่างกับครูหญิง โดยครูชายมีสุขภาพจิตด้านความหวาดระแวง โรคจิต และด้านอาการร่วมอื่น ๆ สูงกว่าครูหญิง

7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2524 : 49) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนทุกระดับ นอกจากผู้เรียนต้องการผู้สอนที่มีความรู้ดี มีประสบการณ์ดีแล้ว ยังต้องการอาจารย์ที่มีวิธีการสอนที่เป็นกันเอง เข้าใจและเห็นอกเห็นใจผู้เรียนแต่ในขณะเดียวกันก็ควรชี้แนะให้เห็นถึงความถูกต้อง เหมาะสม ให้ข้อติชมตรงไปตรงมาซึ่งเต็มไปด้วยความหวังดี จะช่วยให้บรรยากาศการเรียนรู้ดีขึ้น

พรชูลี อาชวบำรุง (2525 : 232) กล่าวว่า สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนที่ดีนั้น ต้องมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษาเป็นสำคัญ

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2527 : 48-67) ได้กล่าวถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนว่า ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้มิใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้น การพบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น อย่าทำให้เกิดการเสียหน้าและควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง

ประดิษฐ์ อุปรมัย (2527 : 33) ได้กล่าวถึง ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนดังนี้ คือ ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนอาจเกิดขึ้นได้ทั้งระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน

ถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี หมายถึง ทั้งครูและนักเรียน ต่างก็มีความสัมพันธ์อันดีต่อกันโดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสซักถาม ตอบคำถาม และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนให้มาก บรรยากาศในชั้นเรียนก็จะมีแต่ความน่าสนใจ น่าสนุก อยากรู้ อยากเห็น และกระตือรือร้น นอกจากนั้นปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเองก็มีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนด้วยเช่นกัน

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนที่ดีนั้น ครูและนักเรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจะทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียน

7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

7.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ทิดแมน (Tiedman. 1942 : 657-664) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาจะไม่ชอบครูแบบเผด็จการที่มีนิสัยข่มขู่ ปราศจากความเห็นอกเห็นใจและไม่ชอบครูที่สอนแบบใช้อำนาจ

บุช (วิลาส บัญทองขาว. 2527 : 16 ; อ้างอิงจาก Byth. 1942 : 645) ได้วิจัยสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า ครูพยายามทำความเข้าใจกับนักเรียนให้ความเห็นอกเห็นใจนักเรียน รู้จักส่งเสริมได้ดีขึ้น การปรับตัวเหมาะสมยิ่งขึ้น ส่วนที่มุ่งสอนโดยใช้วิธีบังคับนักเรียนจะไม่พอใจในตัวครูและนักเรียนไม่ได้ดีเท่าที่ควร

ไทเลอร์ (Tyler. 1964 : 16) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในอุดมคติ พบว่า สัมพันธภาพที่ดีในอุดมคตินั้น ครูต้องมีการสื่อความเข้าใจที่ดีกับนักเรียน เป็นมิตรที่ดี ให้ความรัก ความเอาใจใส่ มีความเข้าใจและยอมรับนักเรียน

7.2.2 งานวิจัยในประเทศ

พรรณี ชุทัย (2532 : 361) พบว่า การที่ครูมีความเมตตากรุณาเห็นอกเห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน และส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย

จินตนา มาพวง (ศรีระพร จันทโนทก. 2538 : 36 ; อ้างอิงจาก จินตนา มาพวง. 2519 : 61) ได้ศึกษาตัวประกอบที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนระดับอุดมศึกษาสาขาสังคมศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตและอาจารย์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยผลการศึกษา พบว่า ตัวประกอบที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนระดับอุดมศึกษาสาขาสังคมศาสตร์ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ต่อวิชาที่สอน

จากงานวิจัย สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน ครูมีความเมตตากรุณา มีความยุติธรรม ครูมีวิธีสอนที่ดี สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 1,734 คน เป็นนักเรียนชาย 830 คน และนักเรียนหญิง 904 คน

กลุ่มที่ 2 เป็นครูผู้สอนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 49 คน เป็นชาย 17 คน และเป็นหญิง 32 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 311 คน เป็นนักเรียนชาย 150 คน และนักเรียนหญิง 161 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตารางสุ่มตัวอย่างของยามาเน่ (Yamane, 1970 : 52) โดยใช้ระดับชั้นเรียนและเพศเป็นชั้น (Strata) โดยมีขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยสำรวจนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว 3 ระดับ รวมทั้งสิ้น 1,734 คน โดยแบ่งเป็นแต่ละระดับชั้น ดังนี้

มัธยมศึกษาปีที่ 4 มีนักเรียนชาย 279 คน นักเรียนหญิง 293 คน รวม 572 คน

มัธยมศึกษาปีที่ 5 มีนักเรียนชาย 281 คน นักเรียนหญิง 307 คน รวม 588 คน

มัธยมศึกษาปีที่ 6 มีนักเรียนชาย 270 คน นักเรียนหญิง 304 คน รวม 574 คน

2.2 ผู้วิจัยประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของยามาเน่ ซึ่งมีความเชื่อถือได้ร้อยละ 95 (Yamane, 1970 : 52) สุ่มตัวอย่างโดยใช้สัดส่วน ประชากร : กลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 5 : 1 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 311 คน เป็นนักเรียนชาย 150 คน และนักเรียนหญิง 161 คน แบ่งได้เป็นแต่ละระดับชั้น ดังนี้

มัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชาย 50 คน นักเรียนหญิง 53 คน

มัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนชาย 50 คน นักเรียนหญิง 54 คน

มัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชาย 50 คน นักเรียนหญิง 54 คน

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนจำแนกตามระดับชั้นและเพศ

ระดับชั้น	เพศ				รวม	
	ชาย		หญิง		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	279	50	293	53	572	103
มัธยมศึกษาปีที่ 5	281	50	307	54	588	104
มัธยมศึกษาปีที่ 6	270	50	304	54	574	104
รวม	830	150	904	161	1,734	311

กลุ่มที่ 2 เป็นครูผู้สอนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 49 คน เป็นชาย 17 คน และเป็นหญิง 32 คน
 ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างของครู จำแนกตามระดับชั้นที่สอนและเพศ

ระดับชั้นที่สอน	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
มัธยมศึกษาปีที่ 4	4	11	15
มัธยมศึกษาปีที่ 5	7	11	18
มัธยมศึกษาปีที่ 6	6	10	16
รวม	17	32	49

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน โดยแบ่งเป็น 2 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 ใช้กับนักเรียน

ชุดที่ 2 ใช้กับครูผู้สอน

ชุดที่ 1 ประกอบด้วย แบบสอบถาม 4 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตัวอย่าง แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน

1. เพศ
() ชาย () หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ระดับชั้นเรียน
() มัธยมศึกษาปีที่ 4 () มัธยมศึกษาปีที่ 5 () มัธยมศึกษาปีที่ 6
4. แผนการเรียน
() แผนการเรียนคณิตศาสตร์
() แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์
() แผนการเรียนอังกฤษ – ฝรั่งเศส
() แผนการเรียนอังกฤษ – ญี่ปุ่น
() แผนการเรียนอังกฤษ - คณิตศาสตร์
5. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม.....
6. รายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง เฉลี่ยเดือนละ.....บาท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร งานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน โดยผู้วิจัยศึกษาจากแนวคิดของ พิไลวรรณ แดงขาว (2545 : 94–95) แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

2.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะโดยใช้ข้อมูลจากข้อ 2.1 และ 2.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าเป็นที่รักของเพื่อนในห้องเรียน					
00	ข้าพเจ้าสามารถพูดคุยกับเพื่อนได้ทุกคน					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538: 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67–5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอยู่ในระดับดี

คะแนนเฉลี่ย 3.34–3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอยู่ในระดับดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00–2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอยู่ในระดับไม่ดี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร งานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้วิจัยศึกษาจากแนวคิดของ สุพจน์ แก้วกล้า (2534 : 110–112) และ ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : 144) แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

3.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้ข้อมูลจากข้อ 3.1 และ 3.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert scale type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนกระทำเกี่ยวกับการเรียน แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าชอบทำงานทุกอย่างด้วยตัวเอง					
00	ถ้าข้าพเจ้าพยายามเต็มที่ก็สามารถเรียนได้ไม่แพ้ใคร					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67–5.00	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
คะแนนเฉลี่ย	2.34–3.66	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00–2.33	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร งานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่

4.2 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วน 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert scale type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย / ในช่องขวาเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความต้องการโดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าชอบทำงานทุกอย่างด้วยตัวเอง					
00	ถ้าข้าพเจ้าพยายามเต็มที่ก็สามารถเรียนได้ไม่แพ้ใคร					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3

จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34–3.66 หมายถึง ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่อยู่ในระดับน้อย

ชุดที่ 2 ประกอบด้วยแบบสอบถาม 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของครู

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสุขภาพจิต

ตอนที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของครูผู้สอน เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน

ตัวอย่าง แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของครูผู้สอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านส่วนตัวของครูผู้สอน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ()

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ.....ปี

3. วุฒิการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

() สูงกว่าปริญญาตรี

4. ประสบการณ์ในการสอน.....ปี

ตอนที่ 2 แบบคัดกรองสุขภาพจิต (Thai GHQ-60)

คำชี้แจง สุขภาพทั่วไปของท่านในระยะ 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นอย่างไร

กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย / ลงใน () ที่ใกล้เคียงกับสภาพของท่านในปัจจุบันหรือในช่วง 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมามากที่สุด โดยไม่รวมปัญหาที่ท่านเคยมีในอดีต และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

ในระยะที่ผ่านมาท่าน.....

1. รู้สึกสบายและมีสุขภาพดี
☐ ดีกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ แย่กว่าปกติ ☐ แย่กว่าปกติมาก
2. รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีกำลังวังชา
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ก่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
3. รู้สึกทรมานและสุขภาพไม่ดี
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ก่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
4. รู้สึกไม่สบาย
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ก่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก

เกณฑ์การให้คะแนน

ตอบ 2 ข้อแรกข้อใดข้อหนึ่ง ให้คะแนน 0 คะแนน

ตอบ 2 ข้อหลังข้อใดข้อหนึ่ง ให้คะแนน 1 คะแนน

เกณฑ์การจัดแบ่งระดับสุขภาพจิต (ธนา นิลชัยโกวิทย์และคณะ. 2539 : 1-17)

ได้คะแนน 0-11 คะแนน หมายถึง สุขภาพจิตดี

ได้คะแนน 12 คะแนนขึ้นไป หมายถึง สุขภาพจิตบกพร่อง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร งานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากแนวคิดของพิไลวรรณ แสงขาว (2545 : 93) แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

3.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้ข้อมูลจากข้อ 3.1 และ 3.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert scale type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ()

ที่ท่านคิดว่าตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด แบบวัดนี้จะแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	<u>พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน</u> ท่านให้ความเอาใจใส่ดูแลนักเรียนในเรื่องส่วนตัว					
00	ท่านให้ความช่วยเหลือกับนักเรียนเมื่อนักเรียนมีปัญหา					
0	<u>พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู</u> นักเรียนไม่กล้าปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับท่าน					
00	นักเรียนไม่กล้าซักถามปัญหาด้านการเรียนกับท่าน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67–5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนอยู่ในระดับดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34–3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนอยู่ในระดับดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00–2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนอยู่ในระดับไม่ดี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร งานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่

4.2 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert scale type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย / ในช่องขวาเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความต้องการโดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ขณะสอนเมื่อมีเสียงโทรศัพท์ดัง ท่านจะลืมเนื้อหาที่จะสอนทันที					
00	นักเรียนส่วนมากมักไม่ปิดโทรศัพท์เคลื่อนที่ทำให้รบกวนการสอนของท่าน					

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67–5.00 หมายถึง ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34–3.66 หมายถึง ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00–2.33 หมายถึง ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่อยู่ในระดับน้อย

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คนได้แก่ รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบหาความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

2. การหาค่าอำนาจจำแนก (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนบางบ่อวิทยาคม จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 90 ชุด และทดลองใช้กับครู โรงเรียนบางบ่อวิทยาคม จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 30 ชุด ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาเรียงลำดับจากสูงสุดมายังต่ำสุด นำผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูง 25% และผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มต่ำ 25% แล้วนำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้ t -test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถาม ได้ผลดังนี้

ชุดที่ 1 ใช้กับนักเรียน ประกอบด้วย

2.1 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.29-8.99

2.2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.20-7.80

2.3 แบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.86-9.43

ชุดที่ 2 ใช้กับครูผู้สอน ประกอบด้วย

2.4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน จำนวน 22 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.16-6.68

2.5 แบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.28-9.28

3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2 มาหาความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ผลดังนี้

ชุดที่ 1 ใช้กับนักเรียน ประกอบด้วย

3.1 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8908

3.2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7880

3.3 แบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่น .8822

ชุดที่ 2 ใช้กับครูผู้สอน ประกอบด้วย

3.4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 22 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8836

3.5 แบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9188

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

2.1 แบบสอบถามสำหรับนักเรียน จำนวน 325 ชุด

2.2 แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอน จำนวน 49 ชุด

3. ผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเองระหว่างวันที่ 29 มิถุนายน 2547 ถึงวันที่ 15 กรกฎาคม 2547 ได้ข้อมูลแบบสอบถามสำหรับนักเรียนและครูคืนกลับมาครบทุกฉบับ แล้วผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ปรากฏว่าแบบสอบถามสำหรับนักเรียนมีฉบับที่สมบูรณ์ทั้งหมด 311 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 95.69 และแบบสอบถามสำหรับครูทุกฉบับตอบครบสมบูรณ์ จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science) ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบตัวแปรด้านเพศ และสุขภาพจิตด้วย t - test

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบตัวแปรด้านอายุ ระดับชั้นเรียน แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และถ้ามีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้การทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe' Method)

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูโดยใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย $t - test$

1.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

2. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

2.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน

2.2.1 ใช้ $t - test$ Independent ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม

2.2.2 ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) โดยพิจารณาค่า $F - test$ เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป ถ้าพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรที่ทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้การทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe' Method)

2.2.3 ใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
Df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปคิตคำร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 กับตัวแปรที่ศึกษาโดยใช้ t - test ในกรณีที่มี 2 กลุ่มและใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่มีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครูระดับช่วงชั้นที่ 4 กับตัวแปรที่ศึกษาโดยใช้ t - test ในกรณีที่มี 2 กลุ่มและใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่มีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 กับตัวแปรที่ศึกษาโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 คือ

1.1 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นเรียน แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจ

1.2 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน

1.3 จำนวนและร้อยละของครูจำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน

1.4 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครูระดับช่วงชั้นที่ 4 ได้แก่ อายุ สุขภาพจิต สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครูระดับช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน สุขภาพจิต และสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4

1.1 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และแผนการเรียน ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นเรียน แผนการเรียน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตัวแปร	ระดับตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	150	48.2
	หญิง	161	51.8
	รวม	311	100.0
2. อายุ	ต่ำกว่า 16 ปี	177	56.9
	17 ปีขึ้นไป	134	43.1
	รวม	311	100.0
3. ระดับชั้นเรียน	มัธยมศึกษาปีที่ 4	103	33.2
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	104	33.4
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	104	33.4
	รวม	311	100.0
4. แผนการเรียน	คณิตศาสตร์	39	12.6
	วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	132	42.4
	อังกฤษ – ฝรั่งเศส	15	4.8
	อังกฤษ – ญี่ปุ่น	125	40.2
	รวม	311	100.0
5. ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน	ต่ำกว่า 1.99	14	4.5
	2.00 ถึง 2.50	66	21.2
	2.51 ถึง 3.00	121	38.9
	3.01 ขึ้นไป	110	35.4
	รวม	311	100.0
6. ฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว	ต่ำกว่า 10,000 บาท	65	20.9
	10,001 ถึง 20,000 บาท	85	27.3
	รวม	311	100.0

จากตาราง 3 พบว่า มีนักเรียนจำนวน 311 คน เป็นนักเรียนเพศชาย จำนวน 150 คน เป็นนักเรียนเพศหญิง จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 48.2 และ 51.8 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า มีนักเรียนอายุต่ำกว่า 16 ปี จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 56.9 และนักเรียนอายุ 17 ปีขึ้นไป จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 เมื่อจำแนกตามระดับชั้นเรียน พบว่า มีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 เมื่อจำแนกตามแผนการเรียน พบว่า มีนักเรียนแผนการเรียนคณิตศาสตร์ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 42.4 แผนการเรียนอังกฤษ-ฝรั่งเศส จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 และแผนการเรียนอังกฤษ-ญี่ปุ่น จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 40.2 เมื่อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า มีนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.99 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00–2.50 จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51–3.00 จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 และนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 35.4 เมื่อจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า มีผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 65 คนคิดเป็นร้อยละ 20.9 ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001–20,000 บาท จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001–30,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 และผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0

1.2 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน ดังแสดงในตารางที่ 4

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน

ตัวแปร	$\bar{X}$	S	การแปลผล
อายุ	16.14	.93	วัยรุ่นตอนกลาง
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.85	.47	ปานกลาง
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	32,237.37	38528.47	ต่ำ
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.58	.43	ดีพอใช้
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.44	.36	ปานกลาง
ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน	3.02	.68	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า อายุเฉลี่ยนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 16.14 ปี มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ 2.85 อยู่ในระดับปานกลาง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32,237.37 บาท อยู่ในระดับต่ำ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 อยู่ในระดับดีพอใช้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 อยู่ในระดับปานกลาง และผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 อยู่ในระดับปานกลาง

1.3 จำนวนและร้อยละของครู จำแนกตามเพศ อายุ ประสบการณ์ในการสอน และวุฒิการศึกษา ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของครู จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน

ตัวแปร	ระดับตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	17	34.7
	หญิง	32	65.3
	รวม	49	100.0
2. อายุ	ต่ำกว่า 45 ปี	13	26.5
	46 ปีขึ้นไป	36	73.5
	รวม	49	100.0
3. วุฒิการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	2.0
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	35	71.4
	สูงกว่าปริญญาตรี	13	26.5
	รวม	49	100.0
4. ประสบการณ์ในการสอน	ต่ำกว่า 20 ปี	12	24.5
	21 – 25 ปี	23	46.5
	26 ปีขึ้นไป	14	28.6
	รวม	49	100.0

จากตาราง 5 พบว่า มีครูจำนวน 49 คน เป็นครูชาย 17 คน เป็นครูหญิง 32 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7 และ 65.3 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า มีครูอายุต่ำกว่า 45 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 และครูอายุ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 73.5 เมื่อจำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า มีครูที่มีวุฒิปริญญาตรีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4 และครูที่มีวุฒิปริญญาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน พบว่า มีครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 21–25 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9 และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 26 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6

1.4 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครูระดับช่วงชั้นที่ 4 ได้แก่ อายุ สุขภาพจิต สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครู

ตัวแปร	$\bar{X}$	S	การแปลผล
อายุ	48.34	6.50	วัยผู้ใหญ่
สุขภาพจิต	3.36	.37	สุขภาพจิตดี
สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน	3.61	.43	ดีพอใช้
ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน	3.29	.87	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า อายุเฉลี่ยครูกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 48.34 ปี สุขภาพจิตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 อยู่ในระดับสุขภาพจิตดี สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 อยู่ในระดับดีพอใช้ และผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังแสดงในตาราง 7-18

ตาราง 7 แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนที่มีเพศต่างกัน

ตัวแปรตาม	เพศ	N	$\bar{X}$	S	t
ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน	ชาย	150	2.95	.72	1.88
	หญิง	161	3.09	.64	

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์นี้จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 8 แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนที่มีอายุต่างกัน

ตัวแปรตาม	อายุ	N	$\bar{X}$	S	t
ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน	ต่ำกว่า 16 ปี	177	2.96	.67	1.95
	17 ปีขึ้นไป	134	3.11	.68	

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกันได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์นี้จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน โดยจำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน			
	N	$\bar{X}$	S	การแปลผล
มัธยมศึกษาปีที่ 4	103	3.09	.59	ปานกลาง
มัธยมศึกษาปีที่ 5	104	2.92	.73	ปานกลาง
มัธยมศึกษาปีที่ 6	104	3.07	.68	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน อยู่ในระดับปานกลาง โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.07

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน โดยจำแนกตามระดับชั้นเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.87	.934	2.04
ภายในกลุ่ม	308	141.09	.458	
รวม	310	142.95		

จากตาราง 10 พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกันได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์นี้จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน โดยจำแนกตามแผนการเรียน

แผนการเรียน	ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน			
	N	$\bar{X}$	S	การแปลผล
คณิตศาสตร์	39	3.14	.60	ปานกลาง
วิทย์-คณิตศาสตร์	132	3.10	.67	ปานกลาง
อังกฤษ-ฝรั่งเศส	15	2.87	.49	ปานกลาง
อังกฤษ-ญี่ปุ่น	125	2.92	.73	ปานกลาง

จากตาราง 11 พบว่า นักเรียนทั้ง 4 แผนการเรียน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน อยู่ในระดับปานกลาง โดยนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนคณิตศาสตร์ มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 นักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 นักเรียนแผนการเรียนอังกฤษ-ฝรั่งเศส มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 และนักเรียนแผนการเรียนอังกฤษ-ญี่ปุ่น มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.92

ตาราง 12 แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน
โดยจำแนกตามแผนการเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	2.97	.99	2.13
ภายในกลุ่ม	307	139.78	.46	
รวม	310	142.76		

จากตาราง 12 พบว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกันได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์นี้จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ระดับคะแนน เฉลี่ยสะสม	ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน			
	N	$\bar{X}$	S	การแปลผล
ต่ำกว่า 1.99	14	3.17	.62	ปานกลาง
2.00 – 2.50	66	3.10	.65	ปานกลาง
2.51 – 3.00	121	2.96	.73	ปานกลาง
3.01 ขึ้นไป	110	3.04	.66	ปานกลาง

จากตาราง 13 พบว่า นักเรียนที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.99 จนถึงนักเรียนที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01 ขึ้นไป ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.99 มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00–2.50 มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51–3.00 มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และนักเรียนที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.04

ตาราง 14 แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	1.06	.35	.52
ภายในกลุ่ม	307	133.54	.47	
รวม	310	134.60		

จากตาราง 14 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์นี้จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน โดยจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน			
	N	$\bar{X}$	S	การแปลผล
ต่ำกว่า 10,000 บาท	65	2.99	.63	ปานกลาง
10,001–20,000 บาท	85	3.01	.69	ปานกลาง
20,001–30,000 บาท	43	2.88	.78	ปานกลาง
มากกว่า 30,001 บาท	118	3.10	.68	ปานกลาง

จากตาราง 15 พบว่า นักเรียนที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำกว่า 10,000 บาท มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวตั้งแต่ 10,001–20,000 บาท มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวตั้งแต่ 20,001–30,000 บาท มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 และนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมากกว่า 30,001 บาท มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.10

ตาราง 16 แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน
โดยจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	1.59	.53	1.13
ภายในกลุ่ม	307	141.17	.47	
รวม	310	142.76		

จากตาราง 16 พบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์นี้จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 17 แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน
โดยจำแนกตามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	N	$\bar{X}$	S	t
สัมพันธภาพอยู่ในระดับดีพอใช้	192	3.03	.61	.13
สัมพันธภาพอยู่ในระดับดี	119	3.04	.80	

จากตาราง 17 พบว่า นักเรียนมีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนต่างกันได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์นี้จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 18 แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน
โดยจำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S	t
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	233	3.02	.63	.02
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	78	3.02	.82	

จากตาราง 18 นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์นี้จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครูระดับช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน สุขภาพจิต และสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ดังแสดงในตาราง 19–25

ตาราง 19 แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครูที่มีเพศต่างกัน

ตัวแปรตาม	เพศ	N	$\bar{X}$	S	t
ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน	ชาย	17	3.30	.93	.02
	หญิง	32	3.30	.86	

จากตาราง 19 พบว่า ครูชายและหญิงได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์นี้จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 20 แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครูที่มีอายุต่างกัน

ตัวแปรตาม	อายุ	N	$\bar{X}$	S	t
ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน	ต่ำกว่า 45 ปี	13	3.30	.75	.02
	46 ปีขึ้นไป	36	3.30	.92	

จากตาราง 20 ครูที่มีอายุต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์นี้จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 21 แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน

วุฒิการศึกษา	N	$\bar{X}$	S	t
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	35	3.27	.87	.25
สูงกว่าปริญญาตรี	13	3.34	.95	

จากตาราง 21 ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน ได้รับผลกระทบบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์นี้จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรผลกระทบบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครู โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ประสบการณ์ในการสอน	ผลกระทบบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน			
	N	$\bar{X}$	S	การแปลผล
น้อยกว่า 20 ปี	12	3.39	.72	ปานกลาง
21 – 25 ปี	23	3.48	.92	ปานกลาง
26 ปีขึ้นไป	14	2.91	.84	ปานกลาง

จากตาราง 22 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ น้อยกว่า 20 ปีจนถึง 26 ปีขึ้นไป ได้รับผลกระทบบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนอยู่ในระดับปานกลาง โดยครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 20 ปี มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 21–25 ปี มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.91

ตาราง 23 แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครูโดย
จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	3.00	1.50	2.06
ภายในกลุ่ม	47	33.43	.73	
รวม	43	36.43		

จากตาราง 23 ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์นี้จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 24 แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครูที่มี
สุขภาพจิตต่างกัน

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S	t
สุขภาพจิตดี	44	3.45	.84	2.30*
สุขภาพจิตบกพร่อง	5	2.53	.85	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงว่า ครูที่มีสุขภาพจิตต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิเคราะห์นี้จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 25 แสดงการเปรียบเทียบผลกระทบบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครูที่มีสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนต่างกัน

สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน	N	$\bar{X}$	S	t
สัมพันธภาพอยู่ในระดับดีพอใช้	27	3.13	.80	1.50
สัมพันธภาพอยู่ในระดับดี	21	3.51	.95	

จากตาราง 25 ครูที่มีสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์นี้จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 4 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4

ตาราง 26 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) ระหว่างผลกระทบบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครู ระดับช่วงชั้นที่ 4

ตัวแปร	ระดับความสัมพันธ์ (r)	significance	การแปลผล
ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและครู	.431 *	.027	มีความสัมพันธ์ทางบวก

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) ระหว่างผลกระทบบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 พบความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับ
ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

2. เพื่อเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนระดับ
ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน แผนการเรียน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. เพื่อเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครูระดับช่วงชั้น
ที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน
สุขภาพจิต และสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อ
นักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ด้านนักเรียน

1.1 นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้อง
เรียนแตกต่างกัน

1.2 นักเรียนที่มีอายุต่างกันได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตก
ต่างกัน

1.3 นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกันได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้อง
เรียนแตกต่างกัน

1.4 นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกันได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้อง
เรียนแตกต่างกัน

1.5 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์
เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

1.6 นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้
โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

1.7 นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

1.8 นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่แตกต่างกัน

2. ด้านครู

2.1 ครูชายและหญิง ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

2.2 ครูที่มีอายุต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

2.3 ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

2.4 ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

2.5 ครูที่มีสุขภาพจิตต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

2.6 ครูที่มีสัมพันธภาพกับนักเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกัน

3. ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 มีความสัมพันธ์กัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 1,734 คน เป็นนักเรียนชาย 830 คน และนักเรียนหญิง 904 คน

กลุ่มที่ 2 เป็นครูผู้สอนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 49 คน เป็นชาย 17 คน และเป็นหญิง 32 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 311 คน เป็นนักเรียนชาย 150 คน และนักเรียนหญิง 161 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากตารางสุ่มตัวอย่างของยามาเน่ (Yamane. 1970 : 52) โดยใช้ระดับชั้นเรียนและเพศเป็นชั้น (Strata)

กลุ่มที่ 2 เป็นครูผู้สอนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 49 คน เป็นชาย 17 คน และเป็นหญิง 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน โดยแบ่งเป็น 2 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 ใช้กับนักเรียน

ชุดที่ 2 ใช้กับครูผู้สอน

ชุดที่ 1 ประกอบด้วย แบบสอบถาม 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8908

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 16 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7880

ตอนที่ 4 แบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8822

ชุดที่ 2 ประกอบด้วยแบบสอบถาม 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของครู

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสุขภาพจิต

ตอนที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน จำนวน 22 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8836

ตอนที่ 4 แบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน จำนวน 14 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9188

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

2.1 แบบสอบถามสำหรับนักเรียน จำนวน 325 ฉบับ

2.2 แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอน จำนวน 49 ฉบับ

3. ผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเองระหว่างวันที่ 29 มิถุนายน 2547 ถึงวันที่ 15 กรกฎาคม 2547 ได้ข้อมูลแบบสอบถามสำหรับนักเรียนและครูคืนกลับมาครบทุกฉบับ แล้วผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ปรากฏว่าแบบสอบถามสำหรับนักเรียนมีฉบับที่สมบูรณ์ทั้งหมด 311 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 95.69 และแบบสอบถามสำหรับครูทุกฉบับตอบครบสมบูรณ์ จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS ดังนี้คือ

1. ข้อมูลทั่วไปคิดค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนกับตัวแปรที่ศึกษา โดยใช้ t -test ในกรณีที่มี 2 กลุ่ม และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม และถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Method)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครูกับตัวแปรที่ศึกษา โดยใช้ t -test ในกรณีที่มี 2 กลุ่ม และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม และถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Method)

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูโดยใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1. ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้ผลดังนี้ นักเรียนและครูได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โดยจำแนกตามตัวแปร ได้ผลดังนี้

2.1 นักเรียนชายและหญิงได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 นักเรียนที่มีอายุต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกันได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.6 นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.7 นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.8 นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครูระดับช่วงชั้นที่ 4 โดยจำแนกตามตัวแปร ได้ผลดังนี้

3.1 ครูชายและหญิง ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 ครูที่มีอายุต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 ครูที่มีสุขภาพจิตต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 ครูที่มีสัมพันธภาพกับนักเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

1. ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่า นักเรียนและครูต่างก็ได้รับผลกระทบจากการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนเช่นเดียวกัน แต่อยู่ในระดับไม่มากนัก ทั้งนี้เพราะ เมื่ออยู่ในเวลาเรียนนักเรียนและครูส่วนใหญ่จะปิดโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือเปิดระบบสั่น จึงไม่ส่งเสียงดังรบกวนเพื่อนขณะเรียนและไม่รบกวนครูในขณะที่สอน และจากงานวิจัยของวีรวรรณ ปรางแสง (2538 : 94-95) ที่ศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ พบว่า ช่วงเวลาที่มีผู้ใช้งานมากที่สุดคือ เวลา 17.01–21.00 น. รองมาคือช่วงเวลา 15.01–17.00 น. ดังจะเห็นได้ว่าช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาหลังเลิกเรียนแล้ว ดังนั้น การใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนจึงไม่ส่งผลกระทบกับนักเรียนและครูมากนัก อีกทั้งในปัจจุบันนี้โทรศัพท์เคลื่อนที่จัดได้ว่าเป็นอุปกรณ์ประจำตัวซึ่งติดตัวผู้ใช้อยู่ตลอดเวลาจนจัดได้ว่าเป็นปัจจัยที่ 5 ในชีวิตประจำวัน ซึ่งโทรศัพท์เคลื่อนที่ช่วยให้การติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันมีความสะดวก รวดเร็ว ประหยัดเวลา และสามารถอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี จึงทำให้ทั้งนักเรียนและครูต่างมีความเคยชินกับการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ดังนั้น เมื่อมีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้นในขณะที่เรียน ทั้งนักเรียนและครูส่วนใหญ่จึงไม่ถือว่าเป็นการรบกวนการเรียนหรือรบกวนการสอนแต่อย่างใด

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นเรียน แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงได้รับผลกระทบจากการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงส่วนใหญ่มีความเคยชินกับการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ เนื่องจากในปัจจุบันโทรศัพท์เคลื่อนที่ถือได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวันมีผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นจำนวนมาก อีกทั้งนักเรียนส่วนใหญ่ก็มีโทรศัพท์เคลื่อนที่แทบทั้งนั้นทำให้เมื่อมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขึ้นขณะเรียน จึงไม่รู้สึกว่าเป็นการรบกวนเพื่อนมากนัก อีกทั้งในขณะที่เรียนนักเรียนส่วนใหญ่จะมีความรับผิดชอบต่อการเรียน จะปิดเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือเปิดระบบสั่น ทำให้ไม่เกิดปัญหาโทรศัพท์ส่งเสียงดังรบกวนเพื่อนในห้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภานุ ศีตีสาร (2541 : 12) ที่ทำการวิจัยเรื่องการสำรวจข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่สาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า จำนวนครั้งที่คิดจะใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่สาธารณะไม่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเป้าหมาย เพศ การศึกษา อาชีพ และรายได้

2.2 นักเรียนที่มีอายุต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนไม่ว่าจะมีอายุมากหรือน้อยต่างก็ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะ นักเรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่น เป็นวัยที่มีเพื่อนมาก ติดเพื่อน และใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับจุดพล ชมพูนิช (2541 : 10-16) ที่ได้กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นในปัจจุบันมีรูปแบบการใช้ชีวิตคล้ายคลึงกัน จะเลือกทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมือนกัน ซึ่งล้วนส่งผลให้เด็กวัยรุ่นมีความคิดในสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นไปในทำนองเดียวกัน อีกทั้งวัยรุ่นยังเป็นวัยที่ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มหรือเพื่อนในวัยเดียวกัน ดังนั้น หากวัยรุ่นมีความคิดแตกแยกไปจากกลุ่ม ก็อาจทำให้รู้สึกที่ไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนหรือสังคมของพวกเขา ซึ่งเป็นสาเหตุให้เด็กวัยรุ่นเหล่านี้แสดงออกในทางความคิด ความรู้สึกคล้ายคลึงกัน มีพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นไปในลักษณะเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ นักเรียนซึ่งยังอยู่ในวัยรุ่น จึงต้องการการยอมรับจากเพื่อนในกลุ่มเมื่อเพื่อนในกลุ่มตั้งใจเรียน ไม่คุยเล่น ไม่แอบเล่นเกมหรือคุยโทรศัพท์ในขณะที่เรียน พวกเขาก็จะทำตามเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่ม จึงทำให้ไม่เกิดเสียงดังรบกวนการเรียนขึ้น อีกทั้งขณะอยู่ในห้องเรียน นักเรียนส่วนใหญ่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบโดยการปิดโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือเปิดระบบสั่น จึงไม่ก่อให้เกิดเสียงดังรบกวนเพื่อนขณะเรียนและรบกวนครูขณะสอน ดังนั้น นักเรียนไม่ว่าจะมีอายุมากหรือน้อย จึงได้รับผลกระทบจากการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่มากนัก

2.3 นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 5 และ 6 ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่เรียนอยู่ในทุกระดับชั้นส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นในการเรียน เอาใจใส่ต่อการเรียน ตั้งใจฟังครู ขณะครูสอน อีกทั้งนักเรียนในทุกระดับชั้นเป็นผู้ที่มีความเข้าใจตนเองและมีความรับผิดชอบต่อการเรียน ไม่เปิดโทรศัพท์เคลื่อนที่ขณะกำลังเรียน หรือเปิดระบบสั่น ดังนั้น นักเรียนในทุกระดับชั้น จึงได้รับผลกระทบจากการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่มากนัก

2.4 นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ไม่ว่านักเรียนจะเรียนอยู่ในแผนการเรียนใดก็ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่เรียนอยู่ในแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จะเป็นนักเรียนที่มีความตั้งใจในการเรียนเป็นอย่างมาก เมื่ออยู่ในห้องเรียนก็จะไม่เปิดเสียงโทรศัพท์ดังรบกวนเพื่อนในห้อง ทำให้ในขณะที่เรียนก็จะไม่เกิดปัญหาโทรศัพท์ส่งเสียงดังรบกวนเพื่อนในห้องเกิดขึ้น หรือนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนทางด้านศิลป-ภาษา ซึ่งเนื้อหาวิชาจะไม่เน้นหนักหรือเคร่งเครียดเหมือนแผนการเรียนทางด้านวิทยาศาสตร์ นักเรียนจึงค่อนข้างมีอิสระในการใช้โทรศัพท์ติดต่อพูดคุยกับเพื่อนได้มากกว่าทำให้เกิดความเคยชินในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ จึงไม่รู้สึกว่าการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนก่อให้เกิดผลกระทบต่อเพื่อนในห้อง ดังนั้น แม้ว่านักเรียนจะเรียนอยู่ในแผนการเรียนที่แตกต่างกัน จึงได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนบ้างแต่ไม่มากนัก

2.5 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ต่างก็ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถทางการเรียนของนักเรียนที่วัดจากคะแนนเฉลี่ยสะสม ซึ่งนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงนั้น เมื่ออยู่ในห้องเรียนก็就会有ความรับผิดชอบต่อการเรียนจะไม่เปิดโทรศัพท์เคลื่อนที่ส่งเสียงดังรบกวนเพื่อนในห้องหรือจะเปิดในระบบสั่นทำให้ไม่เกิดปัญหารบกวนเพื่อนในห้อง หรือหากมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขึ้นขัดจังหวะการเรียน นักเรียนเหล่านี้ก็จะได้รับผลกระทบไม่มากนักเพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะรู้จักควบคุมตนเรียนอย่างสม่ำเสมอ เมื่อมีสิ่งใดมาขัดจังหวะการเรียน หรือเรียนไม่เข้าใจก็กล้าที่จะซักถามครูผู้สอนจนเกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ดังนั้น หากในเวลาเรียนจะมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังรบกวนบ้างก็ไม่ก่อให้เกิดปัญหาขึ้นกับพวกเขามากนัก หรือนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ หากในขณะที่เรียนเมื่อไม่มีผู้ใดเปิดเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังรบกวน พวกเขาจักจะมีสมาธิจดจ่อกับการเรียนทำให้การเรียนมีความต่อเนื่องเรียนหนังสือด้วยความเข้าใจ อีกทั้งในปัจจุบันโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีการใช้กันอย่างแพร่หลายจนเหมือนเป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งในชีวิตประจำวันดังนั้น หากในขณะที่เรียนมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขึ้น พวกเขาก็รู้สึกเคยชินไม่รู้สึกรำคาญเสียงโทรศัพท์แต่อย่างใด ทำให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันจึงได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่มากนัก

2.6 นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ปานกลาง และต่ำ ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนใกล้เคียงกัน ซึ่งนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่มากนัก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนส่วนใหญ่ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงจะมีความพร้อมในหลาย ๆ ด้าน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ทำให้นักเรียนที่มีโทรศัพท์เคลื่อนที่ไม่นำโทรศัพท์มาใช้ในขณะที่เรียน อีกทั้งนักเรียนส่วนใหญ่มีความเคยชินกับการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ดังนั้น เมื่อมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขึ้นขณะเรียน จึงไม่รู้สึกว่าเป็นการรบกวนการเรียนของพวกเขา ในขณะที่เดียวกัน นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางและต่ำ ก็ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่มากนักเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพราะนักเรียนไม่มีความสามารถในการซื้อโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือบางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ทำให้มีความตั้งใจในการเรียน ไม่สนใจเสียงรบกวนที่เกิดขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับทฤษฎีของ วิเศษกุล (2546 : 50) ที่ศึกษาถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ พบว่า รายได้มากหรือน้อยส่งผลต่อแรงจูงใจในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ทั้งนี้เพราะ ผู้ที่มีรายได้น้อยย่อมจะใช้เวลาในการคิดพิจารณาถึงความจำเป็นในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่มากกว่าผู้ที่มีรายได้มาก

2.7 นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนอยู่ในระดับดีและดีพอใช้ ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนที่มีสัม

พันธภาพกับเพื่อนอยู่ในระดับดีและดีพอใช้ ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนอยู่ในระดับดี จะมีความรัก ความสามัคคี กลมเกลียวกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่มเพื่อนทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัวเมื่อเพื่อนในกลุ่มมีความตั้งใจในการเรียน ขยันหมั่นเพียร เอาใจใส่ต่อการเรียน เพื่อนในกลุ่มก็จะปฏิบัติเช่นเดียวกันทำให้นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนอยู่ในระดับดี จึงได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่มากนัก ขณะเดียวกันนักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนในระดับดีพอใช้ ก็ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่มากนักเช่นกัน ทั้งนี้เพราะนักเรียนส่วนใหญ่มีความเคยชินกับการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งในปัจจุบันนี้ถือได้ว่าโทรศัพท์เคลื่อนที่นับเป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งในการดำรงชีวิต นักเรียนจึงไม่รู้สึกว่าการที่โทรศัพท์เคลื่อนที่ส่งเสียงดังขณะกำลังเรียนก่อให้เกิดผลกระทบต่อการเรียนมากนัก

2.8 นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลาง ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลาง ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความรับผิดชอบต่อการเรียนดี มีความตั้งใจในการเรียน จึงทำให้ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่มากนัก อีกทั้งในปัจจุบันนี้โทรศัพท์เคลื่อนที่ได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น นักเรียนส่วนใหญ่จึงมีความเคยชินในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ดังนั้นเมื่อมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขึ้นชัดเจนหวัะการเรียนพวกเขาจึงไม่รู้สึกว่าได้รับผลกระทบมากนัก เช่นเดียวกับนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ก็ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนเช่นกันแต่ไม่มากนัก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง เมื่ออยู่ในเวลาเรียนพวกเขาก็จะมีความตั้งใจในการเรียน เอาใจใส่ต่อการเรียน ไม่เปิดโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้เกิดเสียงดังรบกวนเพื่อนในห้องเรียนเช่นเดียวกัน อีกทั้งนักเรียนส่วนใหญ่ต่างก็มีความเคยชินกับการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ดังนั้นเมื่อมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขึ้นขณะเรียน พวกเขาจึงไม่รู้สึกที่ได้รับผลกระทบจากการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนมากนัก

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครูระดับช่วงชั้นที่ 4 โดยจำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน สุขภาพจิต และสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 ครูชายและหญิง ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ครูชายและหญิงต่างก็ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะ ในขณะที่ครูทั้งชายและหญิงกำลังสอนหนังสือ ครูส่วนใหญ่จะสั่งให้นักเรียนปิดเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ หรือให้เปิดระบบสั่น ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่จะให้ความร่วมมือ และปฏิบัติตามคำสั่งเป็นอย่างดี ทำให้ขณะที่สอนจึงไม่มีเสียงดังรบกวนการสอนเกิดขึ้น อีกทั้งในปัจจุบันนี้โทรศัพท์เคลื่อนที่ได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน ช่วยให้การติดต่อสื่อสารเป็นไป

ด้วยความสะดวก รวดเร็ว ครูส่วนใหญ่จึงมีความเคยชินกับการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ดังนั้น เมื่อมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขึ้นขณะครูกำลังสอน ครูส่วนใหญ่จึงไม่รู้สึกรู้ว่าได้รับผลกระทบจากการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนเกิดขึ้นมากนัก

3.2 ครูที่มีอายุต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ครูที่มีอายุมากและน้อยต่างได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะ ครูส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นวัยที่มีความพร้อมในทุกด้าน เป็นวัยที่รู้จักรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและบุคคลอื่น มีวุฒิภาวะ มีความสุขุมรอบคอบในการดำเนินชีวิต จึงสามารถควบคุมอารมณ์และความรู้สึกของตนเองได้เป็นอย่างดี รวมทั้งในขณะที่ครูกำลังสอน ครูส่วนใหญ่จะสั่งให้นักเรียนปิดโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือให้เปิดในระบบสั่นจึงไม่ก่อให้เกิดเสียงดังรบกวนขณะสอนหรือหากมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขึ้น ครูก็สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองไม่ให้เกิดความรู้สึกหงุดหงิดหรืออารมณ์เสียได้ ดังนั้น หากในขณะสอนมีเสียงของโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขึ้นขัดจังหวะการสอน ครูก็สามารถที่จะควบคุมอารมณ์ สมาธิ และมีสติในการสอนต่อไปได้ ด้วยเหตุนี้ ครูที่มีอายุต่างกันจึงได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนใกล้เคียงกันแต่ไม่มากนัก

3.3 ครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและจบการศึกษามากกว่าระดับปริญญาตรี ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ครูที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีและครูที่จบการศึกษามากกว่าระดับปริญญาตรี ได้รับผลกระทบจากการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะ ไม่ว่าครูจะมีวุฒิการศึกษาเป็นอย่างไรเมื่อถึงเวลาสอนทุกท่านต่างก็เตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี มีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจในการสอน อีกทั้งครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนเป็นเวลานานทำให้สามารถควบคุมอารมณ์และมีสมาธิจดจ่อกับการสอนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นเมื่อมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังรบกวนการสอนขึ้น ครูก็สามารถควบคุมอารมณ์และดำเนินการสอนต่อไปได้ และในขณะที่สอนครูส่วนใหญ่จะสั่งให้นักเรียนปิดเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือเปิดระบบสั่น จึงไม่ก่อให้เกิดปัญหาเสียงดังรบกวนขณะสอนมากเท่าไรนัก

3.4 ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากและน้อย ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะ ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก จะมีความพร้อมในการเตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี ทำให้การสอนไม่น่าเบื่อหน่าย ครูมีเทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนมีความสุข สนุกกับการเรียน เมื่อนักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายกับการเรียน พวกเขาก็จะตั้งใจเรียน ไม่แอบเล่นเกมหรือคุยโทรศัพท์ส่งเสียงดังรบกวนเพื่อนขณะเรียนและไม่รบกวนครูขณะสอน ในขณะเดียวกันครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย จะมีความมุ่งมั่นในการสอนสูง มีความตั้งใจที่จะพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองอยู่ตลอดเวลา ทำให้การสอนมีความสุข ไม่น่าเบื่อหน่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษสุดา สองห้องนอก (2543 : 137) พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย มีความ

กระตือรือร้นและมีความมุ่งมั่นในการถ่ายทอดความรู้ในการสอนอย่างเต็มที่ ไม่ทอดทิ้งต่อการปฏิบัติงานอย่างง่าย ดังนั้น เมื่อการสอนมีความสนุกสนานไม่น่าเบื่อ นักเรียนก็จะมีอาการกระตือรือร้น มีความตั้งใจในการเรียน ไม่แอบเล่นเกมหรือคุยโทรศัพท์ขณะเรียน ทำให้ครูได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่มากนัก และเหตุผลอีกประการหนึ่งคือในขณะที่สอนครูส่วนใหญ่จะสั่งให้นักเรียนปิดโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือเปิดในระบบสั่น ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี จึงไม่ก่อให้เกิดเสียงดังรบกวนในขณะที่ครูกำลังสอน

3.5 ครูที่มีสุขภาพจิตดีและครูที่มีสุขภาพจิตบกพร่องได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ครูที่มีสุขภาพจิตดีได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนแตกต่างจากครูที่มีสุขภาพจิตบกพร่อง ทั้งนี้เพราะ ครูที่มีสุขภาพจิตดี จะมีความอดทน มีสติ สามารถควบคุมอารมณ์ ความรู้สึกของตนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับวีระ ไชยศรีสุข (2533 : 61) ที่ได้กล่าวไว้ว่าลักษณะของครูที่มีสุขภาพจิตดี ได้แก่ มีความกระตือรือร้น สนใจนักเรียน มีความเป็นมิตร มีสัมพันธอันดีกับบุคคลอื่น ยอมรับในความผิดพลาดหรือความบกพร่องของตน มีความอดทน ความเมตตา มีความยุติธรรมกับนักเรียน สามารถช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนทั้งปัญหาการเรียนและปัญหาส่วนตัว ดังนั้นเมื่อมีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้นขัดจังหวะการสอนหรือนักเรียนแอบเล่นเกมหรือคุยโทรศัพท์ขณะเรียน ครูจึงมีความอดทน ไม่รู้สึกหงุดหงิดหรืออารมณ์เสีย อีกทั้งครูส่วนใหญ่เป็นผู้มีวุฒิภาวะ มีประสบการณ์ในการสอนมาเป็นเวลานาน จึงสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้เป็นอย่างดี ดังนั้น เมื่อมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขึ้นขัดจังหวะการสอนจึงไม่ก่อให้เกิดปัญหาในเรื่องการได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนเกิดขึ้นมากนัก ในขณะที่ครูที่มีสุขภาพจิตบกพร่อง จะได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน ทั้งนี้เพราะ ครูที่มีสุขภาพจิตบกพร่องจะเป็นผู้ที่มีอารมณ์ฉุนเฉียว หงุดหงิดง่าย ไม่มีวุฒิภาวะที่เหมาะสมกับวัย ดังที่ วีระ ไชยศรีสุข (2533 : 61) ได้กล่าวถึงครูที่มีสุขภาพจิตเสื่อมไว้ว่า ครูที่มีสุขภาพจิตเสื่อมนั้น จะสังเกตได้จากลักษณะต่อไปนี้คือ อารมณ์เสียอย่างไม่มีเหตุผล ไม่มีความอดทน อดกลั้น ไม่ยุติธรรม เรียกร้องสิ่งตอบแทนอยู่เสมอ ขาดความเป็นมิตร ขาดความเมตตากรุณา จุกจิกจู้จี้ เจาะระเบียบ และเป็นคนประเภทสมบูรณ์ที่สุด (Perfectionnist) ด้วยเหตุนี้ เมื่อนักเรียนแอบเล่นเกมหรือคุยโทรศัพท์เคลื่อนที่ขณะเรียน หรือขณะสอนมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขึ้นขัดจังหวะจึงทำให้ครูเกิดความหงุดหงิด อารมณ์เสีย ทำให้ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนเกิดขึ้น และสาเหตุอีกประการอาจเป็นเพราะครูที่มีสุขภาพจิตบกพร่องส่วนใหญ่ยังมีประสบการณ์ในการสอนน้อย เมื่อต้องมาพบกับสภาพการเรียนของนักเรียนที่ไม่สนใจเรียนและยังมีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้นรบกวนการสอน ทำให้ครูเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายในการสอน หงุดหงิดรำคาญใจ ทำให้การสอนขาดประสิทธิภาพได้

3.6 ครูที่มีสัมพันธภาพกับนักเรียนอยู่ในระดับดีและดีพอใช้ ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ครูที่มีสัมพันธภาพกับนักเรียนในระดับดีและดีพอใช้ ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะ ไม่ว่าสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนจะอยู่ในระดับดีหรือดีพอใช้ แต่เมื่ออยู่ใน

เวลาเรียน นักเรียนส่วนใหญ่จะมีความเกรงใจครูผู้สอน จะตั้งใจเรียน ให้ความเคารพ เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของครูอย่างเคร่งครัด จึงไม่ก่อให้เกิดปัญหาการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในขณะเรียน อีกทั้งในขณะที่สอนครูส่วนใหญ่จะสั่งให้ปิดเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือเปิดระบบสั่น ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ก็จะเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งเป็นอย่างดี จึงไม่ก่อให้เกิดปัญหาเสียงดังรบกวนขณะสอน ด้วยเหตุนี้ ครูที่มีสัมพันธภาพกับนักเรียนอยู่ในระดับดีและดีพอใช้ จึงได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนไม่มากนักเช่นกัน

4. ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 มีความสัมพันธ์กันทางบวก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักเรียนได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนมาก ครูก็ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนมากด้วย ทั้งนี้เพราะ เมื่ออยู่ในห้องเรียนหากมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขึ้นขัดจังหวะการเรียนก็ทำให้นักเรียนเสียสมาธิ เกิดความหงุดหงิดรำคาญใจ ทำให้การเรียนขาดความต่อเนื่อง ขณะเดียวกัน ครูก็เสียสมาธิในการสอน เกิดความหงุดหงิดรำคาญใจ ทำให้การสอนขาดความต่อเนื่องด้วยเช่นกัน

นักเรียนได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนน้อย ครูก็ได้รับผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนน้อยด้วย ทั้งนี้เพราะ ในปัจจุบันนักเรียนและครูส่วนใหญ่มีความเคยชินกับการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ดังนั้น เมื่ออยู่ในเวลาเรียนหากมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขึ้นขัดจังหวะการเรียนของนักเรียนและขัดจังหวะการสอนของครูทั้งนักเรียนและครูจึงไม่รู้สึกว่เสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นสิ่งที่รบกวนการเรียนการสอน เพราะทั้งนักเรียนและครูต่างมีความเคยชินกับเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบว่าผลกระทบใดบ้างที่เกิดขึ้นจากการที่มีผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการใช้เวลาในการเรียนอย่างถูกต้องเหมาะสม จึงควรปฏิบัติดังนี้

1.1 ด้านนักเรียน

เมื่ออยู่ในห้องเรียน นักเรียนควรจะปิดเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อไม่ให้เกิดเสียงดังรบกวนเพื่อนขณะเรียนหรือครูขณะสอน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีสมาธิจดจ่อกับการเรียน ทำให้ผลการเรียนดีขึ้น อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนและครูมีความสัมพันธ์กันดีขึ้น

1.2 ด้านครูผู้สอน

1.2.1 ครูควรให้ความสนใจ เอาใจใส่ต่อการเรียนของนักเรียน ให้ความเป็นกันเอง และเป็นที่ปรึกษาที่ดีให้กับนักเรียน เมื่อครูและนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันจะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น ไม่เกิดปัญหานักเรียนแอบเล่นเกมหรือคุยโทรศัพท์ในเวลาเรียน

1.2.2 ทางโรงเรียนควรมีมาตรการที่เข้มงวดในการห้ามมิให้นักเรียนนำโทรศัพท์เคลื่อนที่มาใช้ในโรงเรียน เพราะตามความเป็นจริงแล้วทางโรงเรียนก็มีกฎหมายห้ามให้นักเรียนนำโทรศัพท์เคลื่อนที่มาใช้ในโรงเรียน ซึ่งถ้าโรงเรียนสามารถแก้ปัญหาในจุดนี้ได้ ก็จะทำให้ปัญหาต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนลดลงได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาตัวแปรด้านอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครู เช่น พฤติกรรมในการเรียน นิสัยในการเรียน พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ของนักเรียนและครู

2.2 ควรศึกษาผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนในระดับอื่น ๆ ต่อไป เช่น ในระดับมหาวิทยาลัย เป็นต้น เนื่องจากในระดับมหาวิทยาลัย นิสิต นักศึกษามีอิสระในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ได้มากกว่าในโรงเรียน จึงน่าจะก่อให้เกิดผลกระทบได้มากกว่า

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการแพทย์. (2529). การประชุมวิชาการจิตเวช. ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : กรมฯ.
- กึ่งกาญจน์ ปานทอง. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับ บุคลากรประจำการ (กศ.บป.). คณะวิทยาการจัดการ โปรแกรมวิชานิติศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กึ่งกาญจน์ เหล่ารักวงศ์. (2545). การศึกษาผลกระทบของระบบการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่ที่มีต่อนักเรียน ครูและผู้บริหาร ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษาสุโขทัย กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เกษสุดา สองห้องนอก. (2543). การศึกษาปัญหาและวิธีแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูงวิทยาลัยช่างกลปทุมวัน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โกวิทย์ ประวาลพุกษ์. (2523). "การประเมินโครงการ," วารสารการวิจัยการศึกษา. 10(3) : 1-18.
- ไกล้มอ. (2538). ข่าวทั่วไป. 19(6) : 20.
- คมเพชร จิตรสุภกุล. (2515). การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ การปรับตัวและกิจกรรมในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา. ป.กศ. ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยการศึกษาศึกษา. ถ่ายเอกสาร.
- จินดา ยูนิพันธ์. (2528). การพยาบาลจิตเวช. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จำรุณ เทียมธรรม. (2546). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชลทิพย์ เอี่ยมสำอางค์. (2530). การประเมินผลกระทบของโครงการการศึกษานอกโรงเรียนที่มีต่อประชาชนในชนบท. ปรินิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญชัย พิจิตรวิปริษา. (2536). พฤติกรรมการเปิดรับสื่อโฆษณาสินค้าโทรศัพท์มือถือ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2523). การพัฒนาและส่งเสริมความเก่งของลูกรัก. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์

การพิมพ์.

ดาระณี พัฒนศักดิ์ภิญโญ. (2533). ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิระประวัตินิเทศศาสตร์ จังหวัดนครสวรรค์. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ทิพาพรรณ จันทระพิบูลย์. (2510). ปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ธนา นิลชัยโกวิท และคนอื่นๆ. (2539, มกราคม). ความเชื่อถือได้และความแม่นยำของ General Health Questionnaire ฉบับภาษาไทย. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย. 41(1) : 1-17.

นพพงษ์ บุญจิตราดูลย์. (2527). "นักบริหาร ผู้สร้างบรรยากาศการเรียนรู้," ก้าวเข้าสู่ผู้บริหาร. กรุงเทพฯ : องค์กรศิลปการพิมพ์.

นภาพร เมฆรักษานิธิ. (2514). ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทักษะคิดในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

นลินรัตน์ อภิชาติ. (2536). สุขภาพจิตของครูซึ่งสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. ปรินิพนธ์ (เอกการศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

นิมิต หมดราศี. (2546). Expeert Talk. :<http://www.tj.co.th/articke/expert/461.html>.

บุญชม ศรีสะอาด. (2524). รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน. ปรินิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนา หลักสูตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ประติพันธ์ อภิรมย์. (2532). ครอบครัวและชุมชนกับนักเรียนวัยรุ่น. ในเอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมวัยรุ่น. นนทบุรี. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ปลายดาว. (2546, เมษายน). " มือถือ ปัจจัยที่ 5 ของเด็กประถม," วารสารบันทึกคุณแม่. 117 (9) : 152-155.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บัณฑิต.

ฝน แสงสิงแก้ว. (2521). เรื่องของสุขภาพจิต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

พนิดา ชื่นสัตย์สกุลชัย. (2546). การเปรียบเทียบความพึงพอใจของลูกค้าต่อการให้บริการของพนักงานเคาน์เตอร์ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) กับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : วิสิทธิ์พัฒนา.
- พิไลวรรณ แดงขาว. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินุณยานินท์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชรี ศรีสุข. (2542). ความคาดหวังในการบริการของผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(จิตวิทยาอุตสาหกรรม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ภาณุ ศีตสาร. (2541). การสำรวจข้อมูลในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่สาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. ค้นคว้าอิสระปริญญาโท : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ภัทรพร ธรรมสนธิ. (2543). พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบจ่ายล่วงหน้า (Prompt) ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ บธ.ม.(บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. ถ่ายเอกสาร.
- มาลินี อยู่โพธิ์. (2525). การทดลองการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อการพัฒนาการปรับตัวทางสังคมด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน. ปรินุณยานินท์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ยุทธนา ลีลาวัฒนกุล. (2542). ปัจจัยที่มีกำหนดอุปสงค์ของโทรศัพท์เคลื่อนที่ในประเทศไทยช่วงปี พ.ศ. 2535-2540. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- รวี สุณิmidtวิเศษกุล. (2546). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ของพนักงานบริษัท พรอพเพอร์ตี้ แคร้ เซอร์วิส (ประเทศไทย) จำกัด กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรรณ อาภาอดุล. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างบุคคลในการปฏิบัติงานของครูวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วชิรา ภู่อารัม. (2545). ความพึงพอใจที่มีต่อโทรศัพท์เคลื่อนที่ดีแทค ของลูกค้าในเขตกรุงเทพมหานคร.

- สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วันชัย ดนัยโตมร. (2536). คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดปทุมธานี. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). "ค่าเฉลี่ยการแปลความหมาย," ใน *ข่าวสารการศึกษา*.
- วิไลย์ลักษณ์ พิกุลน้อย. (2545). การศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนเองในด้านการให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์ในสังกัดกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วีรวรรณ ปรางแดง. (2538). การศึกษาเปรียบเทียบการใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เซลลูลาร์ 900 ระหว่างกลุ่มนักธุรกิจกับกลุ่มอาชีพอื่นในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วีระ ไชยศรีสุข. (2533). สุขภาพจิต. กรุงเทพฯ : แสงศิลป์การพิมพ์.
- ศศกร วุฒิวงศ์ภักดี. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาโทในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศักดิ์ชัย นิรัญทวิ. (2532). ความแปลกแยกกับพฤติกรรมการทำงานของครู สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีระพร จันทโนทก. (2538). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอีสต์ลัมพูชา กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2536). ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์.
- ศศิธร อิทธานุเวทิน. (2538). ปัจจัยที่มีผลต่อความนิยมใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่และแนวโน้มการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ นท.ม. (นิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริเพ็ญ อนันต์โท. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ orange ในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ. ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมบัติ วัจนะสาริกกุล. (2524). สภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามทัศนะของนักศึกษา

อาจารย์และผู้บริหาร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สมประสงค์ โอวาทกา และฉวีวรรณ สัตยธรรม. (2539). การพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต. นนทบุรี : ยุทธวินทรการพิมพ์.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์และนิคม ดังคะพิภพ. (2528, ตุลาคม-พฤศจิกายน). "การประเมินผลกระทบ," วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 20(1) : 41-44.

สิปปนนท์ เกตุทัต. (2533). "การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม : โอกาสและปัญหาที่เด็กและเยาวชนจะเผชิญ." รายงานการประชุมสมัชชาแห่งชาติ ครั้งที่ 1 ด้านการพัฒนาเด็ก. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป จำกัด. 168-178.

สุกัญญา แยมยัม. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุชาติ สุธรรมรักษ์. (2531). จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุธรรม มลิลลาและคณะ. (2545). 3G World. : <http://www.tj.co.th/article/3g/428.html>.

สุพจน์ สิ้นสุวงศ์วัฒน์. (2527). การสร้างแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดบุรีรัมย์. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุภา มาลากุล ณ อยุธยา. (2527, กันยายน). "พุดจาประสาชาวบ้านเรื่องสุขภาพจิต," วารสารสุขภาพจิต. 7(1) : 59-69

สุภาวดี มั่นจิระ. (2547). การศึกษาทัศนคติของเด็กวัยรุ่นต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและบทบาทของสถาบันทางสังคมในการแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่น. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศุภลักษณ์ เกื้อวรกุลชัย. (2525). สุขภาพจิตของครูในเขตแทรกซึมผู้ก่อการร้าย จังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.

สุรศักดิ์ อัครอารีสุข. (2544). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการปฏิบัติงาน และวิธีเผชิญปัญหาในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูสายปฏิบัติการสอนโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุรางค์ จันทน์เอม. (2527). สุขวิทยาจิต. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.

สุรางค์ โถ้วตระกูล. (2537). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ. ฉบับวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2545. หน้า 13.

หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ. ฉบับวันที่ 11 เมษายน 2544. หน้า 15.

อรندا นราชวลิต. (2545). *ความคิดเห็นในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ใช้บริการในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อรพินทร์ ชูชม. (2522). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

อุบลวนา ขวัญบุญจันทร์. (2543). *ความเครียดและสุขภาพจิตของตำรวจสถานีตำรวจภูธร สังกัดตำรวจภูธร จังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

Atkinson, John W. (1966). *Motive in Fantasy, action and Society*. New Delhi : Affiliated East-West Press, PVT Ltd.

Bernard, Harold, W. (1970). *Mental health in Classroom*. New York : McGraw Hill.

Cronbach, Lee Joseph. (1970). *Essentials of Psychological Testing 3rd ec*. New York : Haper and Row Publisher.

Frust, Edward J. (1966). "Validity of some Objective Scales of Motivate for Predicting Academic Achievement," *Educational and Psychological Measurement*. Winston.

Glasser, William. (1960). *Mental Health or Mental Illness*. New York : Harper and Row.

Good, G.V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw – Hill.

Hilgard, E.R. (1967). *Introduction to Psychology in Classroom*. 3rd ed. New York : Harcourt Brace and World, Inc.

Holmstrom. R.L.Jussila and Kunen K Vauh. (1987). "Assessment of Mental Health and Illness, Considered in the Light of a 1-3 year Longitudinal Study" (Mental Health of the finish Student, Follow up, Report III). *Acta. Psychoictry Scandia*. (Suppl). (333) : 1-222

Kaplan, I: And O'Dea, J.D. (1953, January). "Mental Health Hazards in School," *Education Leadership*. 10(1) : 351-354.

Kaplan, Louis and others. (1980). *Comprehensive Textbook of Psychiatry*. Baltimore : William.

- Lindgren, Henry C. (1967). *Educational Psychology in Classroom*. 3rd ed. New York : John Wiley & Son, Inc.
- Maddox, Harry. (1965). *How to Study*. London : The English Language Book Society.
- McClelland, David C. and others. (1953). *The Achievement Motivation*. New York : Appleton Century Crofts, Inc.
- Mouly, George. (1965). *Psychology for Effective Teaching*. New York : Holt Rinchart and Winston.
- Myer, Albert E. (1965, Summer). "Risk Taking and Academic Success and Their Relation to an Object Measure of Achievement Motivation," *Educational and Psychological Measurement*. 25(2) : 355-363.
- Ringness, Thomas. (1968). *A Mental Health in School*. New York : Random House.
- Russel, Ivan L. (1969, February). "Motivation for School Achievement Measurement Validity," *Journal of Educational Research*. 62(6) : 263 – 266.
- Song, Hae Kyun. (1971, November). "Academic Achievement Motivation of Student of Agricultural." *Education and Its Relationship*. 32(5) 2571-A.
- Tiedman, S.C. (1942, March). "A Study of Pupil-Teacher Relationships," *Journal of Education Research*. 35(4) : 657-644.
- Tyler, Louis L. (1964). "The Concept of an Idea Teacher Student Relationship," *The Journal of Educational Research*. 58(6) : 112-117.
- Yamane, Taro. (1970). *Statistic : An Introductory Analysis*. 2nd ed. Tokyo : John Westherhill Inc.

ภาคผนวก

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731.5618

ที่ ศร 0519.12/ 54- ๖๔

วันที่ ๖ มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวศิริขวัญ ตฤณดิยะกุล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ผลกระทบต่อการใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียนของนักเรียนและครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ” โดยมี อาจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์เวณิ กริทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามผลกระทบต่อการใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียนของนักเรียนและครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวศิริขวัญ ตฤณดิยะกุล และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เวณิสิริ จิระมณฑากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอให้แบบคัดกรองสุขภาพจิต

เรียน นายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์

เนื่องด้วย นางสาวศิริขวัญ ตฤณติยะกุล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ผลกระทบต่อการใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียนของนักเรียนและครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ” โดยมี อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ 60 เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริขวัญ ตฤณติยะกุล ได้ใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิต ซึ่งจะนำไปประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3382020 มือถือ 01-8390090

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบางบัววิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวศิริขวัญ ตฤณดิยะกุล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ผลกระทบต่อการใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียนของนักเรียนและครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ” โดยมี อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำนวน 90 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามผลกระทบต่อการใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียนของนักเรียนและครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ในระหว่างเดือนมิถุนายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริขวัญ ตฤณดิยะกุล ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3382020 มือถือ 01-8390090

ที่ ศธ 0519.12/5496

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ มิถุนายน 2547

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ผลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวศิริขวัญ ตฤณดิยะกุล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ผลกระทบต่อการใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียนของนักเรียนและครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ” โดยมี อาจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้อาจารย์ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 49 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 326 คน ตอบแบบสอบถามผลกระทบต่อการใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียนของนักเรียนและครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ในระหว่างเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตเผยแพร่ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศิริขวัญ ตฤณดิยะกุล ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

แบบสอบถาม

เรื่อง ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 นักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีข้อถูกหรือผิดและไม่มีผลกระทบต่อตัวนักเรียนเองแต่อย่างใด ในการตอบแบบสอบถามนักเรียนไม่ต้องลงชื่อของนักเรียน คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ

จึงขอความกรุณาให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณในความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาว ศิริขวัญ ตฤณดียะกุล

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับชั้นเรียน

() มัธยมศึกษาปีที่ 4

() มัธยมศึกษาปีที่ 5

() มัธยมศึกษาปีที่ 6

4. แผนการเรียน

() แผนการเรียนคณิตศาสตร์

() แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์

() แผนการเรียนอังกฤษ-ฝรั่งเศส

() แผนการเรียนอังกฤษ-ญี่ปุ่น

() แผนการเรียนอังกฤษ-คณิตศาสตร์

5. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม.....

6. รายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง เฉลี่ยเดือนละ.....บาท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

- จริงที่สุด

หมายถึง

ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด
- จริง

หมายถึง

ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงมาก
- จริงบ้าง

หมายถึง

ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงบ้างไม่ตรงบ้าง
- จริงน้อย

หมายถึง

ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงน้อย
- จริงน้อยที่สุด

หมายถึง

ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าเป็นที่รักของเพื่อนในห้องเรียน					
2	ข้าพเจ้าสามารถพูดคุยกับเพื่อนได้ทุกคน					
3	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทที่ให้ความช่วยเหลือในเรื่องส่วนตัว					
4	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทที่ให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเรียน					
5	ข้าพเจ้าชอบทำงานตามลำพัง					
6	เวลาเข้ากลุ่มกับเพื่อนข้าพเจ้าสนุกมาก					
7	เวลาเข้ากลุ่มกับเพื่อนข้าพเจ้ามีความสุขมาก					
8	ข้าพเจ้าเป็นที่พึ่งของเพื่อนเสมอในเรื่องส่วนตัว					
9	ข้าพเจ้าเป็นที่พึ่งของเพื่อนเสมอในเรื่องการเรียน					
10	เมื่อเพื่อนในกลุ่มไม่มาโรงเรียน ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วง					

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
11	เมื่อเพื่อนในกลุ่มไม่มาโรงเรียน ข้าพเจ้าจะโทรศัพท์สอบถาม					
12	ข้าพเจ้าได้รับการยอมรับจากเพื่อนในห้อง					
13	เพื่อนไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
14	เพื่อนมักเห็นข้าพเจ้าเป็นตัวตลกประจำกลุ่มอยู่เสมอ					
15	เพื่อนนึกถึงข้าพเจ้าเป็นคนแรกเมื่อต้องการความช่วยเหลือ					
16	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจเมื่อได้เป็นส่วนหนึ่งของเพื่อนในการสนทนา					
17	ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม					
18	ข้าพเจ้าเป็นที่ปรึกษาให้แก่เพื่อนในห้องเรียนได้					
19	ข้าพเจ้ารู้สึกโดดเดี่ยวในการเข้ากลุ่มพูดคุยกับเพื่อน					
20	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจการบ้าน เพื่อนจะช่วยอธิบายให้ข้าพเจ้าฟังอย่างละเอียด					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนกระทำเกี่ยวกับการเรียน แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าชอบทำงานทุกอย่างด้วยตัวเอง					
2	ข้าพเจ้ามีความพยายามอย่างยิ่งต่อการ ทำงานให้ดีกว่าที่ตั้งใจเอาไว้					
3	เมื่อครูมอบหมายงานให้ ข้าพเจ้ารีบทำให้ เสร็จเรียบร้อยก่อนกำหนดส่งเสมอ					
4	เพื่อนของข้าพเจ้ามักพูดถึงการทำงานใน กลุ่มว่าข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบสูง					
5	ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าคุณเองมีความคิด ดัดแปลง ปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ดียิ่งอยู่เสมอ					
6	ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าคุณเองมีความคิด ดัดแปลง ปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้มีความ แปลกใหม่อยู่เสมอ					
7	ในการสอบข้าพเจ้าพยายามสอบให้ได้ คะแนนดีขึ้นทุกครั้ง					
8	ไม่ว่าข้าพเจ้าทำงานใด ๆ ก็ตาม ข้าพเจ้า ทำจนสุดความสามารถเสมอ					

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
9	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจเมื่อได้ทำงานจนสำเร็จ					
10	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจเมื่อแข่งขันจนได้ชัยชนะ					
11	ถ้าข้าพเจ้าพยายามเต็มที่ก็สามารถเรียนได้ไม่แพ้ใคร					
12	ในการเรียนวิชาที่มีการคำนวณ ข้าพเจ้าอยากให้หมดเวลาเร็ว ๆ					
13	ข้าพเจ้ามีความพยายามมากขึ้นเมื่อรู้ตัวว่ามีความรู้ด้อยกว่าเพื่อน					
14	ในการเรียนวิชาใดก็ตามข้าพเจ้าชอบมาก หากว่าครูไม่มีการถามเลย					
15	ข้าพเจ้าเรียนหนังสือด้วยความสนุกมากกว่ารู้สึกทุกขใจ					
16	ในการทำงานข้าพเจ้ามักทำเสร็จเพียงเพื่อให้ได้ทันส่งเท่านั้น					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย / ในช่องขวาเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความต้องการโดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	นักเรียนส่วนมากมักไม่ปิดเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ขณะเรียน ทำให้เกิดเสียงดังรบกวนเพื่อน					
2	ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดทุกครั้งที่มีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขณะเรียน					
3	เมื่อมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขึ้น ข้าพเจ้ารู้สึกรำคาญเป็นอย่างมาก					
4	ขณะเรียนหนังสือเพื่อนของข้าพเจ้ามักชอบโทรศัพท์มาแกล้งเพื่อให้เกิดเสียงดังทำให้รบกวนการเรียน					
5	เมื่อมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขึ้นขณะเรียน ครูผู้สอนจะดุทันที					
6	ขณะเรียนเมื่อมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขึ้น ทำให้ข้าพเจ้าเสียสมาธิในการเรียน					
7	เมื่อมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขึ้นขณะเรียนทำให้ข้าพเจ้าฟังครูสอนไม่ทันจนเรียนไม่รู้เรื่อง					
8	เพื่อนในห้องมักแอบส่งข้อสอบถึงกันผ่านทางโทรศัพท์เคลื่อนที่					

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
9	เพื่อนมักไม่ตั้งใจเรียนเพราะมัวแต่แอบฟังเพลงทางโทรศัพท์เคลื่อนที่					
10	เพื่อนมักไม่ตั้งใจเรียนเพราะมัวแต่แอบเล่นเกมทางโทรศัพท์เคลื่อนที่					
11	เพื่อนที่แอบฟังเพลงทางโทรศัพท์เคลื่อนที่มักส่งเสียงดังทำให้ข้าพเจ้าฟังครูสอนไม่รู้เรื่อง					
12	เพื่อนที่แอบเล่นเกมทางโทรศัพท์เคลื่อนที่มักส่งเสียงดังทำให้ข้าพเจ้าฟังครูสอนไม่รู้เรื่อง					
13	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ามักลืมโทรศัพท์เคลื่อนที่ไว้ในห้องเรียน ทำให้เกิดการสูญหายขึ้น					
14	เพื่อนมักชอบยืมโทรศัพท์เคลื่อนที่ของข้าพเจ้าไปฟังเพลงในเวลาเรียนทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน					
15	เพื่อนมักชอบยืมโทรศัพท์เคลื่อนที่ของข้าพเจ้าไปเล่นเกมในเวลาเรียนทำให้ถูกครูดุ					
16	เพื่อนมักไม่สนใจเรียนเนื่องจากคุยโทรศัพท์เคลื่อนที่ในเวลาเรียนทำให้ผลการเรียนลดลง					
17	เมื่อมีเพื่อนคุยโทรศัพท์เคลื่อนที่ในเวลาเรียน ทำให้เพื่อนในห้องถูกครูดุไปด้วย					
18	เมื่อโทรศัพท์เคลื่อนที่ของครูดังขึ้นครูขอตัวไปคุยโทรศัพท์นอกห้องทำให้เสียเวลาในการเรียน					
19	นักเรียนในห้องมักคุยเล่นส่งเสียงดังรบกวนห้องอื่นเมื่อครูออกไปคุยโทรศัพท์เคลื่อนที่นอกห้องเรียน					

แบบสอบถาม

เรื่อง ผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของครู
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามสุขภาพจิต
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามผลกระทบต่อการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ผลกระทบต่อการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนของนักเรียนและครูระดับช่วงชั้นที่ 4 ท่านสามารถแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของท่านไม่มีข้อถูกหรือผิดและไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านเองแต่อย่างใด ในการตอบแบบสอบถามไม่ต้องลงชื่อของท่าน คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ

จึงขอความกรุณาให้ท่านตอบให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณในความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาว ศิริขวัญ ดฤณดียะกุล

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 2 ตัวอย่าง แบบคัดกรองสุขภาพจิต (Thai GHQ-60)

คำชี้แจง สุขภาพทั่วไปของท่านในระยะ 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นอย่างไร

กรุณาดอบคำถามต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย / ลงใน () ที่ใกล้เคียงกับสภาพของท่านในปัจจุบันหรือในช่วง 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมามากที่สุด โดยไม่รวมปัญหาที่ท่านเคยมีในอดีต และกรุณาดอบคำถามทุกข้อ

ในระยะที่ผ่านมาท่าน.....

1. รู้สึกสบายและมีสุขภาพดี
☐ ดีกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ แย่กว่าปกติ ☐ แย่กว่าปกติมาก
2. รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีกำลังวังชา
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
3. รู้สึกทรุดโทรมและสุขภาพไม่ดี
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
4. รู้สึกไม่สบาย
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ()

ที่ท่านคิดว่าตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด แบบวัดนี้จะแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	<u>พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน</u> ท่านให้ความเอาใจใส่ดูแลนักเรียนในเรื่องส่วนตัว					
2	ท่านเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน					
3	ท่านห่วงใยนักเรียนในเรื่องการเรียน					
4	ท่านให้เบอร์โทรศัพท์แก่นักเรียนเพื่อใช้สำหรับติดต่อพูดคุยเมื่อนักเรียนมีปัญหา					
5	เมื่อนักเรียนมีปัญหาเรื่องส่วนตัว ท่านจะโทรศัพท์สอบถามเพื่อให้การช่วยเหลือ					
6	เมื่อนักเรียนมีปัญหาเรื่องการเรียน ท่านจะโทรศัพท์สอบถามเพื่อให้การช่วยเหลือ					
7	เวลาที่ท่านสอนหนังสือท่านจะจริงจังต่อการสอนมาก					
8	เมื่อนักเรียนทำงานบกพร่องท่านมักแนะนำสิ่งที่ถูกต้องแก่นักเรียน					
9	เมื่อนักเรียนตั้งใจเรียน ท่านให้คำชมเชย					
10	ท่านรู้จักสนิทสนมกับนักเรียนทุกคน					
11	ท่านให้ความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน					

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
12	พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู นักเรียนไม่กล้าปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับ ท่าน					
13	นักเรียนไม่กล้าซักถามปัญหาด้านการเรียน กับท่าน					
14	นักเรียนไม่สนใจเรียนในเวลาที่ท่านสอน					
15	นักเรียนอาสาช่วยท่านถือของเป็นประจำ					
16	ในเวลาที่ท่านสอนนักเรียนตั้งใจเรียนไม่พูด คุยในเวลาเรียน					
17	ในเวลาที่ท่านสอนนักเรียนตั้งใจเรียนไม่ เล่นกันในเวลาเรียน					
18	นักเรียนรีบไปพบท่านทันทีเมื่อมีปัญหา ด้านการเรียน					
19	นักเรียนรีบไปพบท่านทันทีเมื่อมีปัญหา ด้านส่วนตัว					
20	นักเรียนมักมาขอคำแนะนำในเรื่องการ เรียนกับท่านเป็นประจำ					
21	นักเรียนมักมาขอคำแนะนำในเรื่องส่วนตัว กับท่านเป็นประจำ					
22	นักเรียนส่วนมากกล้าที่จะพูดคุยซักถาม ปัญหาต่าง ๆ กับท่าน					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย / ในช่องขวาเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความต้องการโดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ขณะสอนเมื่อมีเสียงโทรศัพท์ดัง ท่านจะลืมเนื้อหาที่จะสอนทันที					
2	นักเรียนส่วนมากมักไม่ปิดโทรศัพท์เคลื่อนที่ทำให้รบกวนการสอนของท่าน					
3	แม้ห้ามนักเรียนให้ปิดเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ขณะเรียนแต่ก็ยังมีเสียงดังรบกวนการสอนของท่านอยู่เสมอ					
4	เมื่อมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขึ้นขณะที่ท่านกำลังสอน ท่านจะรู้สึกหงุดหงิดทันที					
5	นักเรียนมักแอบคุยโทรศัพท์เคลื่อนที่ในเวลาเรียนทำให้ไม่สนใจเรียนขณะท่านกำลังสอน					
6	นักเรียนมักแอบเล่นเกมทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ในเวลาเรียนทำให้ไม่สนใจเรียนขณะท่านกำลังสอน					
7	เมื่อมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขึ้นขณะที่ท่านกำลังสอนบ่อยครั้ง ทำให้ท่านไม่มีสมาธิในการสอน					
8	ท่านรู้สึกรำคาญใจเป็นอย่างมากเมื่อมีเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังขึ้น ขณะที่ท่านกำลังสอน					

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
9	นักเรียนไม่สนใจเรียนเพราะแอบคุยโทรศัพท์เคลื่อนที่ในเวลาเรียนทำให้ท่านขาดแรงจูงใจในการสอน					
10	นักเรียนแอบคุยโทรศัพท์เคลื่อนที่ในเวลาเรียนส่งผลให้การสอนของท่านขาดประสิทธิภาพ					
11	นักเรียนแอบเล่นเกมทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ในเวลาเรียนส่งผลให้การสอนของท่านขาดประสิทธิภาพ					
12	นักเรียนมักไม่ปิดเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ทำให้รบกวนเพื่อนในห้อง					
13	ท่านรู้สึกเบื่อหน่ายการสอนเนื่องจากนักเรียนไม่ตั้งใจเรียนเพราะแอบคุยโทรศัพท์เคลื่อนที่ในเวลาเรียน					
14	ท่านรู้สึกเบื่อหน่ายการสอนเนื่องจากนักเรียนไม่ตั้งใจเรียนเพราะแอบเล่นเกมทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ในเวลาเรียน					

ตาราง 27 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.782	11	4.890
2	4.852	12	5.660
3	6.274	13	4.832
4	6.443	14	2.286
5	2.527	15	4.510
6	8.992	16	6.447
7	8.262	17	5.367
8	4.564	18	4.700
9	2.961	19	4.105
10	4.885	20	5.729

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เท่ากับ .8908

ตาราง 28 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.192	9	6.978
2	6.293	10	7.798
3	2.891	11	5.677
4	3.085	12	2.938
5	3.109	13	5.895
6	3.356	14	3.056
7	4.924	15	4.120
8	5.988	16	6.058

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ .7880

ตาราง 29 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อนักเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.842	11	8.789
2	4.939	12	8.659
3	4.415	13	4.761
4	4.871	14	9.430
5	3.019	15	6.609
6	4.624	16	6.175
7	3.070	17	7.911
8	7.054	18	2.861
9	7.257	19	3.057
10	6.523	20	3.891

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน เท่ากับ .8822

ตาราง 30 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.828	12	2.646
2	2.575	13	3.194
3	3.035	14	3.000
4	4.072	15	3.454
5	4.733	16	2.923
6	3.564	17	3.035
7	2.758	18	5.814
8	2.160	19	5.601
9	3.035	20	3.742
10	3.631	21	4.277
11	2.898	22	6.677

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน เท่ากับ .8836

ตาราง 31 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียนที่มีต่อครู

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.443	8	4.583
2	5.518	9	4.513
3	2.543	10	6.099
4	2.280	11	5.706
5	2.515	12	2.084
6	3.055	13	5.239
7	6.099	14	9.280

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามผลกระทบของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องเรียน เท่ากับ .9188

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – สกุล	นางสาวศิริขวัญ ดุณดียะกุล
วัน เดือน ปีเกิด	7 สิงหาคม 2518
สถานที่เกิด	สมุทรปราการ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	35 – 36 หมู่ 2 ต. บางบ่อ อ. บางบ่อ จ. สมุทรปราการ 10560 โทรศัพท์ 0-2338-2020
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2533	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว
พ.ศ. 2540	คหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. 2547	การศึกษามหาบัณฑิต (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ